

SEVGİ

DÜNYASI

ŞUBAT 2011 Sayı: 506 Fiyat: 5 TL

ESKİ GÜNIŞIĞININ SON SAATLERİ
HAK HER ŞEYİN ÜSTÜNDE
KRİSTAL KAFATASLARI

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 43 Sayı:506 Şubat 2011

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına
Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme Sorumlusu ve
Okur/Abone İlişkileri:
Kazım Erdemoğlu
0542 676 83 47
fax: (0212) 872 74 01
P.K: 227 Beyoğlu/İstanbul

Yönetim Yeri:
Ceylan Sk. No: 9/bod.kat
Güzelyalı, Pendik/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 5 TL
Yıllık Abone: 60 TL
Yurt Dışı: 70 TL

İÇİNDEKİLER

Ölmüşlerinizin Arkasından Üzülmeminiz	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Parapsikolojide Bilginlerin Emsalsiz İşbirliği	6
Ahmet Kayserilioğlu	
Hak Her Şeyin Üstünde	12
Güngör Özyiğit	
Konfüçyüs	16
(Kadim Bilgelik Örneği) Özetleyen: Nihal Gürsoy	
Kristal Kafatasları	22
Derleyen: Şule Kayserilioğlu	
Mutluluk Üzerine - I	30
Yalçın Kaya	
Kabile Topluluklarının En Yüksek Değeri, İşbirliğiymiş	36
(Eski Günışığının Son Saatleri) Thom Hartman/Arın İnan	
Tarihin Sonu	39
(Kryon Celsesi)	

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com
www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Muhammed Buazizi, Tunuslu yüksek tahsilli 26 yaşında genç bir mühendis, ama geçimini sağlamak için seyyar satıcılık yapıyor ve yaparken hırpalanıyor; tezgahı elinden alınıyor. Bir tepki vermesi gerekiyor, ama nasıl? Yirmi küsur yıldır ülkesinin başında olan baskıcı, yasakçı ve sömürücü yönetime nasıl karşı çıkıp “yeter artık” diyebilir ki? İster çaresizlikten zaten kaybedecek bir şeyi yoktu ki denilsin, ister öfke kurbanı işte, onun için yaptı denilsin, bir şey yapıyor Muhammed: **“Biliyor, gerçekten uyuyorsanız, çıra gibi, yalnız ışık vermek için yanar, çıranın ışık için yaptığından, nefsinizi tüketirsiniz”** sözünü kendince örneğini kendi hayatında veriyor; kendisini yakıyor. Zaten bir süredir ayak sesleri duyulan hareketin başlangıcı oluyor bu olay. Ülkedeki insanlar yönetimin hiçbir tavizine kulak asmadan nefret ettikleri kişilerin gitmesini istiyorlar, ayaklanmalar engellenemiyor; insanlar internet aracılığı ile örgütlenerek, ülkenin sembolü olan çiçeğin adıyla anılacak Yasemin Devrimini başlatıyorlar. Bu etki dalga dalga yayılarak Tunus’un dışına, benzer yönetim ve yöneticilerle idare edilen başka ülkelere de geçiyor. Muhammed’e gittiği yerde iyi dostlar, temiz, hayırlı dostlar dileriz. Bir insan hayatında canını hiçe sayacak bir fedakârlık yaparak bir ışık olabiliyorsa, bu mutlaka kendini benzin dökerek yakmak olmasa da, boşa koşmadan, boşuna kendini harcamadan gerekli yerde gerekli adımı cesurca atabiliyorsa, o dünyaya geliş nedenlerinden en önemlilerinden birisini gerçekleştirmiş olmaz mı? Ne mutlu öyle kişiye, kişilere...

Karanlıkta ışık taşımak, ışık olmak, karanlığı ışıkla dolduracak düğmeyi çevirmek, devri geçmiş şövalyeler gibi kafası karışmış bir halde yeldeğirmenlerine karşı kılıç sallamanın, öfkeyle dolu olarak trenlerle boğuşmanın, kin ve garezle dolu olarak gemilerle kavga etmenin çok dışında, çok ötesinde bir eylemdir. Karanlıkta ışık taşıyanlar her yerden, herkes tarafından görüleceklerini bilirler, her türlü etkiyi üzerlerine çekeceklerinin bilincindedirler, karanlığı yalnızca temiz gönüllerle yırtabileceklerine inanırlar. Onların sorunu şu veya bu mesele değil, evrensel doğrular ve yanlışlardır.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

*Ölümlle her şey bitmemekte,
bilakis yeni ve muhteşem
bir hayat başlamaktadır.
Öyleyse üzölmek niye?
İnsanlar ölmüşlerini
göremiyorlar diye,
bedensiz olmuş o
sevgilileri de insanları
göremiyor değildir ki.
Onlar insanları görürler
ve hattâ kâh rüyalarında,
kâh çok seyrek hallerde de
spritizma celselerinde
görüşür ve görünürler.
Ama bütün bunlar
nizamsız, rastgele ve her
istenildiği zaman olacak
şeyler değildir.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Ölmüşlerinizin Arkasından Üzölmeyiniz

Erdem - Geçenlerde bir hanımla tanıştım. 21 yaşında iken ani olarak ölen oğlunun yasını çekiyordu. "Öleli bir buçuk sene oldu. Fakat hayali gözümün önünden gitmiyor. Bir dairede çalışıyorum, iş yapamaz hale geldim. Nereye gitsem, ne yapsam hep onunla beraber, onun yasıyla beraberim" diyor. Bu hanıma üzülmemesi için dilimin döndüğü kadar tavsiyelerde bulundum. Fakat benim söylediklerimden daha mantıkî izahları kendisi söylüyor. Üzülmemesi gerektiğini mantıkî dillerle ifade ediyordu. Ama elimde değil, olmuyor, yapamıyorum diyordu.

Özden- Uzun zaman bir şeye üzülen, bir şeyi düşünen, kaybettiğini çeşitli şekillerde tahayyül edip ona olan özlemini artıran kimse kolay kolay onu unutmaz. Hele burada olduğu gibi evlat sevgisiyle dolu bir anne, uzun süre kaybolan oğlunu çeşitli meziyetleri ile, iyilikleriyle düşünüp onu

hayalinde iyice telleyip pulladıktan sonra evladına kavuşmak onun için yakıcı bir özlem haline gelir.

Erdem - Yani bu anne oğluna kavuşamadıkça huzur ve sükûna kavuşamayacak mı demek istiyorsunuz? Bu da bu dünyada imkânsız olduğuna göre!

Özden - Böyle anneler (veya bu tarz sevenler) öyle bir ruh hali içindedirler ki, sevdiklerine kavuşamadıkça huzur bulamayacaklarına inanırlar. Hattâ bu yüzden intiharı bile göze alanlar vardır. Fakat işte o zaman hayatlarının en büyük hatasını yaparlar. Sevdiklerine kavuşacağız derken, onlardan büsbütün uzaklaşırlar, karanlıklar içinde yapayalnız kalıverirler. Onların sükûna kavuşmalarının yolu mutlaka sevdiklerine kavuşmak ama hele intihar hiç değildir.

Erdem - İntiharı bile göze alacak kadar, hiçbir şeyle tatmin olmayan bir

özlem içinde iseler, onların intiharları da biraz mazur görülebilir...

Özden - Hayır, dostum intihar hiçbir zaman mazur görülmez. Hiç affedilmeyen en büyük suçlardan birisi katillikse, diğeri de intihardır. Bunların ikisi de esasta aynıdır. İlahî nizama müdahaledir. Allah'ın verdiği canı kimse alamaz. İlahî İdare Mekanizmasının planlarını idraksızca bozmaya kimsenin hakkı olamaz. Bu şahsın kendine ve kendi yükselme düzenine yapacağı en büyük kötülüktür. Bunun azabı çok büyüktür, ebediyetler kadar uzundur. Hele artık sevdiğine kavuşması büsbütün imkânsızdır.

Erdem - O halde bu anne sükûna kavuşabilmek için ne yapsın?

Özden - Önce şunu bilmelidir ki bu derece büyük ve devamlı üzülmeye İlahî Nizama karşı saygısızlıktır, hattâ isyandır. Bu hal de ayrı-

ca onun ruhunda büyük reaksiyonlar meydana getirir, ıstırabının ikinci bir sebebi olur. Çünkü huzur ve saadet İlâhî Nizamla ahenk içinde bulunmak demektir.

İkinci olarak o hanım çok sevdiği oğlunun arkasından bu derece üzülmekle oğluna kötülüklerin en büyüğünü yapmaktadır. Çünkü sevişen insanlar arasında bulunan büyük sempati köprülerinden büyük tesir gidış gelişleri olur. Bu duruma göre seven bir kimsenin sevinci de, duası ve iyi temennileri de, üzüntüleri de sevdiğine ulaşır. Bedenden ayrılmış, bedeninin koruyucu, hafifletici tesirlerinden uzak kalmış bir kimsenin sevinci ve üzüntüleri ise dünyadaki insanlarınkinden binlerce defa daha fazladır. O halde spatyom'daki (öbür dünyadaki) oğul burada annesinin üzüldüğünü görünce buna bin misli daha fazla üzülür. Fakat o kadar büyük üzüntüye uzun süre tahammül edemeyeceği için, fazla

cereyan yüklenen ve ısınan tellerin erimesi ve sigortanın atması gibi bir durum oluşur. Böylece o evlâdın annesiyle irtibatı kesilir. Artık annesinden haber alamaz olur. İşte bazı bedensiz varlıkların söyledikleri: "Üzüntü sizinle ölmüşlerin arasına gerilen bir perdedir. Onları, üzülmeyen, iyi duygu ve temennilerle düşünelim..." sözünün mânâsı ve izahı budur.

Erdem - Bu duruma göre ölmüşlerin arkasından hiç üzülmemek lâzımdır. Çünkü söylediğimize göre, bu hem kendimize, hem ölmüş sevdiğimize karşı en büyük kötülüktür ve bir de onunla aramıza çekilen bir perdedir.

Özden - Üzülmek nedir esasen? Başlı başına bir bilgisizlik tezahürüdür. Bir yandan ölümle insanların yok olduğunu sanmanın, yani bir ölüm ötesi hayatın varlığını bilmemenin bir neticesidir. Acaba ölen kimsenin yeni durumundan memnun olmadığına dair elimizde senet mi

var? Ölümle her şey bitmemekte, bilâkis yeni ve muhteşem bir hayat başlamaktadır. Öyleyse üzülmek niye? İnsanlar ölmüşlerini göremiyorlar diye, bedensiz olmuş o sevgilileri de insanları göremiyor değildir ki. Onlar insanları görürler ve hattâ kâh rüyalarında, kâh çok seyrek hallerde de spritzma celselerinde görüşür ve görünürler. Ama bütün bunlar nizamsız, rastgele ve her istenildiği zaman olacak şeyler değildir. Sevdiğimizi rüyamızda görmek kısmen bizim elimizdedir. Ama daha çok onun buna imkân bulup bulmamasına, bunu isteyip istememesine bağlıdır. Biz onu üzülmeyen, iyi ve mesut düşüncelerle düşünür, arkasından içten dualarımızı ve iyi temennilerimizi gönderirsek onun bize yaklaşmasını kolaylaştırmış oluruz.

Erdem - Peki şimdi bu evlâdına üzülen hanım ne yapsın? Nasıl üzülsün?

Özden - Evvelâ

evladının arkasından üzülmene hem kendisine, hem ona en büyük kötülük olduğunu, bu üzüntünün aralarına bir perde gereceğini bilsin ve bunun manasını sık sık düşünsün. İkincisi üzülmene bir bilgisizlik olduğunu, bilen insanın üzülmeceğini iyice aklına yerleştirsün. Ölüm diye bir şeyin olmadığını, ölümden sonra varlıkların dünyadaki hallerine ve yaptıklarına uygun bir tarzda yaşamakta devam ettiğini bilen bir

kimse niye üzülür? Nasıl üzülebilir? Üçüncü olarak o hanım bilsin ki bu derece üzülmekle oğluna değil, kendisine acımaktadır. Çünkü oğlunun daha kötü durumda olduğunu bilmiyor. Sadece kendisinin ondan

mahrum kaldığını düşünerek kendi derdine yanıyor. Öyleyse bu üzüntü egoistçe bir üzüntüdür. Oğlunu alâkadar etmez, kendini alâkadar eder.

İşte o hanım bu söylediklerimizi tekrar tekrar okur, tekrar tekrar düşünürse üzülmemesi lâzım geleceğini ve üzülmene iki taraflı bir kötülük olacağını daha iyi anlayacak, bunu ruhuna da benimsetmiş olacaktır. Bir de o hanımın yapacağı ikinci şey oğlu-

na devamlı iyi dualar etmeli, onu en iyi yerlerde, bağlar bahçeler içinde, mesut ve neşeli olarak hayal etmelidir. Bu tahayyülü mutlaka, sık sık yapmalı, arkasından da iyi temennilerle dolu, içinde üzüntü olmayan dualar göndermelidir. Dua dostlara sunulan bir kutu şeker gibidir. Üzüntüler o şekerlerin içine acı zehirleri karıştırmak olur ki öyle bir hediye kimse almak istemez.

Resim: "İlk Matem" Bouguereau, 1888

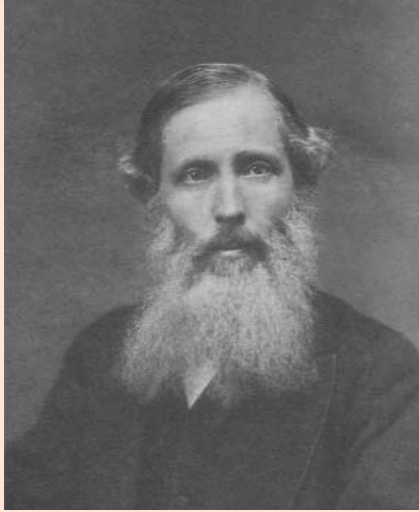

Parapsikolojide Bilginlerin Emsalsiz İşbirliği

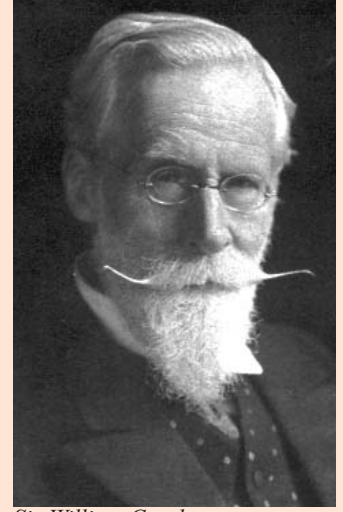
Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

Richard Hodgson

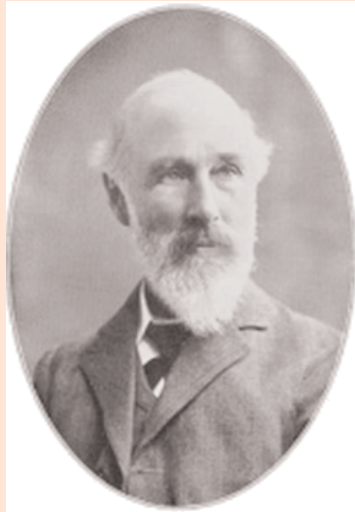
Henry Sidgwick SPR'nin ilk başkanı

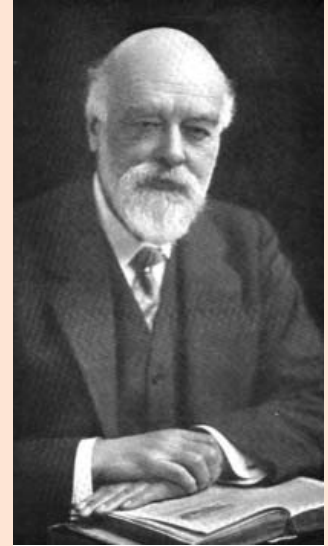
Sir William Crookes

Frederic Myers

Sir William Barrett

Sir Oliver Lodge

ÖNCE BİREYSEL PARAPSİKOLOJİ...

Akla mantığa ve yeni düşünceye kapılarını sımsıkı kapatarak, koyu bir karanlığa gömülen dinlerin bıraktığı derin boşluğun, doldurulması gerekiyordu. Bu boşluk ancak, deneye, delile, ispata, akla, mantığa dayanarak ruhun varlığı, ölümsüzlüğü ve onları Sevgisinden Yaradan'ına karşı sorumluluğu açıkça ortaya konarak doldurulabilirdi. İşte bu nedenledir ki, dünyanın koyu bir materyalizme sürüklendiği bir sırada, 1848 yılında Amerika'da Fox kızkardeşlerin medyumluğuyla başlayan bilimsel spiritüalizm akımı, birbirinden yetenekli pek çok fizik medyumun, uygar ülkelerin değişik yörelerinde boy göstermesiyle çevrede hızla yayıldı. Özellikle düşünürler, bilim adamları ve gerçeği arayanlar arasında. Bireysel deneme ve araştırma yılları akıp geçerken, gönüllerde ve kafalarda, Spiritüel olayların gerçekliği apaçık delil ve ispatlarla kök salmakta gecikmemiştir.

Geçen sayıda ünlü fizik - kimya bilgini Sir William Crookes'un 1870'li yıllarda birçoğu bizzat kendi evinde, misafirleriyle birlikte tanıklık ettiği ruhsal olaylardan, kaleme aldığı kitaptan alıntılar yaparak söz etmiştim. Sıkıca kontrol altında tutulan; elleri, ayakları sürekli gözlem altına alınan fizik medyumlar aracılığıyla masaların havalanması, el dokunmadan müzik aletlerinden melodik sesler gelmesi, öte âlemdeki ruhsal varlıkların geçici bedenlere bürünerek konuşması hattâ fotoğraflarının çekilmesi olaylarına pek çok celsede tanık olan ünlü bilim adamı vardığı sonucu açıkça ortaya koymaktan çekinmemiştir.

"....Ben bunların mümkün olabileceğini söylemiyorum, BUNLAR VARDIR DİYO-

RUM!.." Artık sıra elbirliği yapmaya, birlikte kolektif çalışmaya gelmişti.

...VE ŞİMDİ KURUMSAL PARAPSİKOLOJİ

Amerika'da ilk ışığın çakmasından 34 yıl sonra 1882'de İngiltere'de, devrin ünlü bilim adamları bir araya gelerek ruhsal olayların araştırılmasında bir dönüm noktası sayılabilecek "Society for Psychical Research" (Ruhsal Araştırmalar Kurumu) oluşturmuşlardı. Kısa adıyla SPR diye anılan bu kurumun kurucu ve üyeleri arasında fizik profesörü Sir William Barret, eski diller filologu Frederic Myers, Liverpool Üniversitesi fizik profesörü Sir Oliver Lodge, öğrencisi Richard Hodgson, psikoloji profesörü Henry Sidgwick, ünlü fizikçi-kimyacı Sir William Crookes ve başkaca pek çok bilim adamı bulunuyordu. Kurum, psişik, manyetik ve spirit olayları incelerken her türlü ön yargıdan uzak olma prensibini en değişmez ilke olarak benimsemiştir. Bilimin kılı kırk yaran ve yanılgılardan olabildiğince sakındıran metotlu araştırma kuralları, SPR'nin baştaacıydı. Zaten her biri kendi alanlarında önde gelen bir bilim adamı olan kurucu ve üyelerin, çifte standart uygulama gibi bir kendi kendini kandırmacaya saplanmalarına ne akılları ne de bilgileri izin verirdi. Fizikte, kimyada, psikolojide, biyolojide araştırma kuralları ne idiye, burada da aynı sağlam yoldan gidilecekti. Nitekim SPR'nin bilimsel temelleri öylesine sağlam zemine atılmıştı ki, yükselen yapısında günümüze kadar hiçbir çatlağa rastlanmadı. Taraf tutmayan, parapsişik olaylarda şu veya bu teori veya yorumun yanında yer almayan tavrıyla, geçen bunca zamanın harap edici darbelerine karşı koymasını bildi. Araştırma sonuçları kurumun yayın organı Proceedings'de yayınlandığı için

gelecek nesillere de değerli bir armağan sunuluyordu. Kuşkusuz ki SPR 'nin kurulması öncesinde ve sonrasında olağanüstü ruhsal yeteneklere sahip pek çok medyumun her yanda boy göstermesi bir rastlantı değildi. Ruh gücü bu defa geri dönmek üzere dünyamızda köprübaşlarını tutmak zorundaydı. Öyleyse bu düşünen, araştıran insanlara gerekli imkânlar sunulmalı, öncelikle onların beş duyularıyla manevî gerçeklere varmaları sağlanmalıydı.

YARADANIN GERÇEK DİLEĞİ

Bu bir kere sağlamca yerine konduktan sonra, O Sevgisinden Yaratan Yüce Allah'ın, O Erişilmez Olan'ın izniyle evreni ve dünyamızı yöneten, Yüce İdare Mekanizmasının, Kuran'ın tabiriyle Mele-i Âlâ'nın esas amacına sıra gelecekti: İnsanlara Yaradan'ın gerçek dileğini, sevgiyi, birliği, kardeşliği, O'nun değişmeyen ahlâk yasalarını, mutlu bir yaşamın tekâmül ettirici, yüceltici, gönül arıtıcı altın kurallarını yeniden insanlara duyurmak. Geçmişte dinlerin üstlendiği bu görevi, bu defa bilimsel metotlarla ve herkesin tanık olabileceği, esasına varabileceği usullerle ortaya koyabilmek. Kaybolan o nuru, artık yeni bir din, yeni bir ekol yaratmadan ve yeni ayrılıklara neden olmadan, bilimi de dini de kuşatacak yepyeni bilgilerle ve arınmış gönüllerin örneğinde tüm yeryüzüne yayabilmek. Yüce İdare Mekanizmasının bu esas amacına, daha sonra sıra elbette gelecekti. Ama o yıllarda önce ruh gücünün varlığını duyurması ve üzerinde düşündürmesi gerekiyordu. Nitekim SPR'nin ilk yirmi beş yılında, öylesine üstün ruhsal yeteneklere sahip medyumları ve olağanüstü araştırma aşkına sahip bilim adamlarını yan yana getiren Yüce Planın meyveleri de o derece olgun olmuştu. Kuruluşundan çeyrek yüzyıl sonra SPR'nin

yayın organı Proceedings bültenleri yirmi ciltlik bir büyük bilgi hazinesine ulaşmıştı. Gelecek kuşaklar ve araştırmacılar için bir bilgi hazinesi olan bu bültenlerde; medyumlarla, önzeleri, ruhsal yetenekleri olan insanlarla, bilimsel metotlarla ve kırk kırk yaran araştırma yöntemleriyle yapılmış deneylerin tutanakları, raporları, uzmanların olaylar üzerindeki ayrıntılı yorum ve tartışmaları bir araya getirilmişti.

Geçen sayımızda19. yüzyılın ikinci yarısında ünlü bilim adamlarının sıkı gözetiminde, fizik medyumlar aracılığıyla gerçekleştirilen bu olağanüstü parapsikolojik fenomenlerden, çağımızın tarih kitaplarında çok az söz edildiğinden, görmezden geldiğinden bahsetmiştim. Eric Hobsbawm 3 ciltlik o muhteşem 19.y.y tarihi kitabının sonuncusunun 284. sayfasında, her zamanki doğruculuğu ile bunu açıkca itiraf eder: "....Bugün bizler ....parapsikolojiyi..... moda olarak nitelendirip görmezden gelme eğilimindeyiz."

Bütün bu yoksaymalara rağmen geçen sayımızda "Ama ne gâm" diye başlamış, bir örnek vererek ortaya konan bu gerçeklerin er geç bir gün insanlığın yararına sunulacağına inancımı şu sözlerle ortaya koymuştum:

"Kimse aldırış etmese bile bahçıvan için önemli olan tohumun varolmasıdır. Verimli toprağı bulur bulmaz her yanın meyvelerle dolacağına inancındandır bu. Günü geldiğinde şimdi kimse ilgilenmese de, kitaplıkları dolduran onların eserlerinin, yeni nesillerce nasıl değerlendirileceğine insanlık tanık olacak."

Leonore Evelina Piper

MUTHİŞ BİR MEDYUM LEONORE E. PİPER

Kuşkusuz ki bu dönemde SPR' ye en büyük doküman sağlamış medyum Mrs. Leonore E. Piper (1857 - 1950) isimli bir Amerikalı kadındı. Bu medyumla yapılan 30 yıllık çalışmalar sonucunda üç bin sayfadan fazla yazı yayınlanmıştı. Mrs. Piper çocukluğunda da bir takım ruhsal olaylar yaşamamış değildi. Ancak esas yeteneği, 25 yaşında evli bir kadinken, bir doktor muayenehanesinde kendiliğinden transa geçmesiyle yazdığı yazılarla ortaya çıkmıştı. Bu yazılar orada bulunan tanınmış bir hukukçunun ölmüş oğlundan gelen bir mektuptur. Ve içinde sadece aile bireylerinin bilebileceği çok özel, ayrıntılı bilgiler vardır. Seanslar birbirini kovaladı. Bir yıl gibi kısa bir sürenin sonunda artık Mrs. Piper adı Amerika'da dillere destandır. Anlatılanları büyük şüpheyle dinleyen Harvard Üniversitesi'nin ünlü felsefe ve psikoloji profesörü William James(1842 - 1910) her türlü hile yol-

larını tıkayacak önlemleri eksiksiz alarak bir buçuk yıl süreyle celselere bizzat katılıyor. Sonunda vardığı kanaat: "Bu medyumda normalin üstünde yetenekler bulunduğu"dur. Artık Profesör James için yapılacak en akıllıca iş medyumu bu konuda en yetkili kuruma, SPR'ye havale etmektir. Ve böylece "hile yakalayıcısı" olarak, şarlatan medyumların korkulu rüyası haline gelen bilim adamı Dr. Richard Hodgson,(1855 - 1905) Mrs. Piper'la celseler yapmak üzere Amerika'ya gönderilir. Akla hayale gelmeyecek kontrol şartları ve önlemler altında yapılan ruhsal görüşmelerde alınan sonuçlar çok doyurucudur. Celseye çağrılanlar tamamen Hodgson tarafından seçiliyor, medyumun hiç tanımadığı bu kişiler üstelik yalancı isimler ve değişik mesleklerle takdim ediliyordu. Buna rağmen Mrs. Piper, transa girip rehber varlığıyla ilişki kurunca, celsede bulunanların yaşantılarıyla ilgili önemli, önemsiz pek çok olay ortaya dökülüyordu. Bunlar bazen ilgili kişinin bile unuttuğu şeyler oluyor, sonraları hatırlanıyor veya araştırılınca doğrulanıyordu.

Hodgson, bu tür olayları şüpheyle karşılayan Columbia Üniversitesi felsefe profesörü James Hyslop'un (1854 -1920) da celselere katılmasını istedi. Öyle sıkı önlemler alındı ki, her tarafı kapalı bir arabayla geldi ve yüzü de maskeliydi. Medyuma değişik bir isimle tanıştırıldı. İlk celseden itibaren Hyslop'un ölmüş babasından tebliğler gelmeye başladı. Gelen ruh, öyle ayrıntılı olaylardan bahsediyor ve baba evinin ufak tefek eşyalarını bile öyle tarif ediyordu ki, bunları ancak o evde yaşamış olan biri bilebilirdi. Böylece peş peşe on iki celse yapıldı ve profesör, ölmüş babasıyla sürekli konuştu durdu. Sonunda SPR tarafından yayınlanmış raporunda gerçeği vurgulamaktan çekinmemişti:

"Benimsediğim görüş, gelecekte bir hayatın bulunduğu ve kişiliğin burada da devam ettiğidir."

"BAYAN PİPER BENİ YENDİ"

Böyle olağanüstü bir medyumu eline geçirmiş olan Dr. Hodgson bu kadarla yetinecek değildi. SPR' yi ikna ederek Mrs. Piper'i 1889 yılında İngiltere'ye Londra'ya gönderdi. Böylece tamamen yabancı bir muhitte hiç tanımadığı insanlar arasında medyumluk yeteneği çetin bir sınavla denenmiş olacaktı. Kendisini istasyonda fizik profesörü Sir Oliver Lodge (1851-1940) karşıladı. Doğruca eski diller filologu Frederic Myers'in evine götürüldü. Bu suretle gece gündüz gözetlenmeye alınmıştı. Hizmetçileri bile itinayla seçiliyordu. İşte böyle binbir önlem ve kontrol koşulları altında Lodge, Myers, diğer SPR üyeleri her defasında değişen konuklarla birlikte tam 88 celse yapıldı. Daha ilk seansta Sir Oliver Lodge'un babası, amcası, halası, yakınlarda ölmüş olan oğlu konuşular veya rehber ruh aracılığı ile haberler gönderdiler, çok özel, kimsenin bilemeyeceği şeyler anlattılar. Diğer akrabalarından, dostlardan, üstelik onların ancak yakınlarının bileceği lakapları anılarak bahsedildi. Arka arkaya yapılan celselerde anlatılanlarla, neredeyse Lodge ailesinin ayrıntılı bir tarihçesi ortaya konmuştu. Myers'in hazırladığı resmî raporda bütün bunlar detaylı olarak anlatılmıştı.

Sir Oliver Lodge, medyum kanalıyla, alınan bilgilerin, normal araştırma yöntemleriyle ele geçirilmesi için nasıl bir çaba sarf etmek gerekiyordu bunu denemek istedi. Tuttuğu bir dedektife iki amcasının büyüdüğü yerde, onlarla

ilgili bilgileri derleme görevini verdi. Haftalarca çalışmadan sonra dedektifin hazırladığı raporu inceleyen Lodge'un itirafı çok ilgi çekicidir: "Mrs. Piper beni yendi. Araştırmalarım sonunda onun söylediği gerçeklerin ancak pek azını ele geçirebildim."

TELAPATI DEĞİL, RUHSAL İLETİŞİM

Mrs. Piper'in aylar süren İngiltere yolculuğu bitip tekrar ülkesine, Amerika'ya dönmesinden sonra Hodgson, medyumla çalışmasını yine sürdürdü. Yedi yıl kadar süren bu sıkı çalışmaların raporları SPR'nin yayın organı Proceedings'de zaman zaman yayınlanmıştır. Kılı kırk yaran bir şüpheci ve "hile yakalayıcısı" unvanıyla meşhur Dr. Hodgson'un, Mrs. Piper'le yıllar süren celseleri sonucunda vardığı karar, onun kesinlikle bir inanca vardığını göstermekteydi. Yazdığı rapor aynen şöyleydi: "Ruh rehberlerin varlığında gerçekten bir kişiliğin söz konusu olduğundan şüphem yok. Bunlar bizim ölüm adını verdiğimiz bir değişikliği geçirmişler ve yine bizim hayattakiler dediklerimizle Mrs. Piper'in trans halindeki vücudu aracılığıyla ilişki kurmuşlardır. 'Telepati' varsayımıyla yıllarca denemeler yaptıktan ve bir o kadar denemeyi de 'ruhlar' varsayımıyla yürüttükten sonra bugün şunu belirtmekte hiç sakınca görmüyorum: 'Ruhlar' varsayımı elde edilen sonuçları haklı çıkarmış, diğer varsayımlar ise bunu başaramamıştır."

Hodgson bu kesin yargıya elbette elde ettiği yüzlerce delil sonucunda varmıştı. Ama bizzat, kendi gençlik yaşantısıyla ilgili, hiç kimseye anlatmadığı bir sırrının, bu celselerde ortaya dökülmesi onu derinden etkilemişti. Doğup büyüdüğü yer olan Avustralya'da, delikanlılık yıllarında çılgıncasına seviştiği sevgilisiyle evlenmesine, ailevi nedenlerle engel olunmuştu. Hayata küsen Hodgson, çareyi ülkesinden çok uzaklara İngiltere'ye çekip gitmekte bulmuş ve yıllarca içine gömdüğü bu acı sırrından kimseye bahsetmemişti. Amerika'da 1893 yılında Mrs.Piper'le yaptığı bir celse esnasında medyum, ansızın bir ruhun geldiğini ve kendisiyle konuşmak istediğini haber veriyor. Gelen, geçmişte çılgıncasına sevdiği genç kızdır ve az önce öldüğünü söylemektedir. Hodgson'u gençlik acılarına döndüren bu celse kuşkusuz onu çok heyecanlandırıyor. Ama söylenenlerin doğruluğunu araştırmaktan da kendini alamıyor. Bir süre sonra acı gerçeği öğreniyor. Eski sevgilisi gerçekten celsedeki buluşmadan kısa bir süre önce ölmüştür.

ÜNLÜ BİLGİNLER İNANÇLARINI AÇIKÇA VURGULUYORLAR

Gelecek sayıda aynı konuya devam etmek üzere, şimdi gerek medyum Mrs. Piper'le yaptıkları celseler, gerekse diğer ruhsal araştırmaları sonucunda SPR üyesi iki ünlü bilginin vardığı kanaatleri, kendilerinden dinleyelim.

Cambridge Üniversitesi profesörü, 1900 yılında Paris uluslararası Psikoloji Kongresi fahri başkanı olan FREDERIC MYERS (1843-1901) şunları söylüyor:

"Gözlem ve deneylerimiz gerek vasıtasız ve gerekse telepati ile yalnızca yaşayanların birbirlerinin ruhlarıyla değil, aynı zamanda dünyada yaşayanlarla, öbür âlemdeki ruhlar arasında konuşma ve haberleşmenin olabileceğine biri de ben olan birçok araştırmacıyı inandırmıştır."

Liverpool Üniversitesi profesörü, daha sonra Birmingham Üniversitesi rektörü olan ışık, elektrik, eter fiziği ve telgraf üzerinde çalışmaları bulunan, büyük İngiliz fizikçisi Sir Oliver Lodge ise yıllar süren ruhsal çalışmalarının sonucunu şöyle özetliyordu:

"Kendi hesabıma ve bütün sorumluluğu yüklenerek derim ki, bendeki inanç ruhsal araştırma ve incelemelerin sonucunda yavaş yavaş ve uzun zamanda meydana geldi. 20 yıllık incelemelerimden sonra, sadece ölümden sonra ruhsal yaşamın devamının bir gerçek olduğuna inanmakla kalmadım, aynı zamanda öte âlemle (spatyomla) güçlük ve bazı özel şartlar altında olmakla beraber, karşılıklı bir haberleşmenin de mümkün olabileceğine şimdi kanaat getirmiş bulunuyorum."

Hak Her Şeyin Üstünde

Güngör Özyiğit, Psikolog

**Adalet güzeldir;
fakat idarecide olursa
daha güzeldir.**

Hz. Muhammed

İnsan kendini gerçekleştirip, yapıcı ve yaratıcı yönlerini geliştirerek güçlenir, kendini yenileyip aşarak yücelir. Bunun da temel koşulu hak ve özgürlüklerin güvenceye alındığı geliştirici bir ortamdır. İnsan dünyaya gelirken bir takım hak ve özgürlükleri de beraberinde getirir. Ancak bu hak ve özgürlüklerin verildiği bir ortamda insan, özünde tohum halinde bulunan değerleri yeşertip gün ışığına çıkarabilir. Öyleyse insan hak ve özgürlüklerinin hayata geçmesini önleyen

siyasal, ekonomik, toplumsal ve eğitsel engellerin aşılması gerekir. Bunun da en etkin yolu halkın kendi kendini yönetmesi demek olan ve bünyesinde her türlü hak ve özgürlüğü barındıran demokrasi. Yani genel oya dayanan, düşünce, inanç, girişim özgürlüğü tanıyan, örgütlenme özgürlüğünü sağlayan çoğulcu demokrasi. Halkın iradesi ile yönetime seçilen, herkese hakkını veren adaletli bir düzen. İşi ehline teslim eden güvenilir ve denetime açık bir yönetim.

Tohumun ağaç olabilmesi için nasıl toprağa, suya, havaya, güneşe ve zamana ihtiyaç varsa, insanın da insan özünü gerçekleştirebilmesi için, insan hak ve özgürlüklerine, özellikle eğitime o denli gereksinimi vardır. Çünkü İNSAN, Sartre'ın dediği gibi sadece sahip olduklarının toplamı değil, fakat henüz gerçekleştiremediklerinin, sahip olabileceklerinin de toplamıdır.

BEDEN MİSALİ

Sağlıklı bir beden gibi işleyen sağlıklı bir toplum düşünün. Her organ hakkı olan enerjiyi alır ve işlevini yerine getirir. Organlar birbiri ile işbirliği ve dayanışma içindedir. Hasta olan organa diğerleri yardım eder, sağlığa kavuşması için destek verir. Bedenin sağlığı için her organın hakkını alması ve işlevini yerine getirmesi gerekir. Bütün organların ortak amacı bedenin sağlıklı olmasıdır.

İnsan bedeninden insanlık bedenine geçtiğimizde aynı ilkeler orada da geçerlidir: İşbirliği ve dayanışma. Toplumlar kendi içlerinde ve diğer toplumlarla ilişkilerinde hakkı korumaya dikkat ettiklerinde, öylece adaleti uyguladıklarında dünya için barış, huzur ve esenlik gerçekleşmiş olur.

Mevlâna adaleti, "Bir şeyi lâyük olduğu yere koymak" diye tanımlar. "Bizim Celselerimiz"de beden örneğinden kalkılarak hakça bir düzene gidişin yolu ne güzel gösterilir:

"Siz birbirinize karşılıklı haklarla bağlandınız, aynı bir vücudun uzuvları gibi. İyi günlerde beraber, kötü günlerde ayrı mı olacaksınız. İşte bundan çekinin. Haklarınız birbirine çok yakın. Sınırı aşmayın. Hakka tecavüz etmeyin."

Karşılıklı haklara saygı gösterildiğinde, herkes görevini en iyi şekilde yapar ve bundan bütün bir toplum kazançlı çıkar. Her birey o sayede dünyaya katkısını sunar. Sağlıklı bir toplumun, sağlıklı bir bedenin işleyişi ile bire bir benzerliği vardır. Elbet ki insan bunu bilinçli olarak, akli ve özgür seçimi ile yapar.

HZ. ÖMER ÖRNEĞİ

"Bizim Celselerimiz"de hakkı çiğnememenin ne denli dikkat ve incelik istediği, tarihte adalet timsali olarak bilinen Hz. Ömer üzerinden anlatılarak, geçmişte yaşanan bir olaydan ders alınması istenir:

"Bir zamanlar, hakkı koruyan ulu bir idareci vardı. Halk arasında gezer, kötülükleri bulur, onları cezalandırır, kötülüklerini herkese ilan ederdi. Bir gün üç beş kötü bir kenarda kötü işler yapıyorlardı. Onları buldu, dışarıdan gözetledi, duvardan atlayarak yanlarına girdi, onları suçüstü yakaladı. O bile bunda hakka tecavüz olduğunu bilemedi. Dışarıdan gözetlemekle onların gizliliklerine, duvarı atlayıp yanlarına gitmekle onların hususiyetlerine tecavüz etti. Üstelik kötülüklerini ilân

etmeyi düşündü ki, ona kabahatleri örtücü olunuz denmişti. Onu oradaki kötülerden biri uyandırdı gafletten... O zaman anladı ki, hak her şeyin üstünedir. Bir daha öyle kötü şeyler yapmamalarını tembih ederek onları affetti.

Siz de yanılmadığınızı, yanılmayacağına ne biliyorsunuz? Kendinizi kendi gözünüzle değil, başkalarının diliyle görünüz. Bunda hayır var."

KISSADAN HİSSE

Bir kere tanrısal plan "Ulu İdareci" nitelemesi ile Hz. Ömer'i yönetimdeki adaleti onaylıyor ve onurlandırıyor. Buna rağmen onun hakkı koruma adına bir eylemde bulunurken, üç kez hak sınırını aştığı bildiriliyor. O bile yanıldı deniyor. Buradaki "o bile"yi "Ulu İdareci, adaletin canlı örneği Ömer" diye okumak gerekiyor. O bile yanıldığına göre, bizlerin de yanılma olasılığımızı göz ardı etmememiz gerekiyor. Zaten bir insanın ya da idarecinin yanılmazlığını iddia etmesi, uyarılara kulak tıkaması, Tanrılık taslaması, O'na ortak koşması demek olur. Yanılabileceğini var saymak, insan olarak haddini bilmektir bir bakıma. O yüzden kendimizi kendi gözümüzde haklı görüvermek gibi bir kolaycılığa kaçmadan, başkalarının uyarılarına ve eleştirilerine de açık olmak, onları dikkate almak akıllıca bir yol olur. Bunun için işte, şöyle bir uyarıda bulunuluyor:

"Siz de yanılmadığınızı, yanılmayacağına ne biliyorsunuz? Kendinizi kendi gözünüzle değil, başkalarının diliyle görünüz." O zaman kişi, başkalarının da görüşlerinden, ortak akıldan yararlanmak gibi bir ayrıcalığa ve avantaja sahip olur. Tabii doğrudan sapmamak ve şaşmamak, gerçeği her şeyden çok sevmek, hakkı her şeyin üstünde tutmak onun için en önemli ve öncelikli şeyse, tıpkı Hz. Ömer gibi...

Hz. Ömer devlet adamı sorumluluğu ve görev aşkıyla bir hakkı korumaya odaklanmışken, farkında olmadan başka hakların sınırını aşıyor. O sırada onun gaflette, yani uykuda gibi olduğu söylenerek, hak ihlallerinin bilinçli olarak yapılmadığı belirtiliyor. Orada suç işleyenlerden birinin uyarısı Ömer'i uykudan uyandırıp kendine getiriyor. Ve burada idareci olarak Ömer'in büyüklüğü ortaya çıkıyor. Hem gurura kapılmaksızın, uyarıyı kabul edip, ondan yararlanmasını biliyor hem de bir daha kötü işler yapmamalarını tembihleyerek onları affetme yoluyla bir büyüklük daha sergiliyor.

Yine Hz. Ömer'in buradaki yanlışının, kötülerden birinin söylediği gibi, ona Kuran'da "kabahatleri örtücü olunuz" dediği halde, suçları teşhir etmeye kalkışmak olmadığının da altı çiziliyor. Dışarıdan gözetlemekle gizliliklerine, haber vermeden yanlarına girmekle hususiyetlerine, mahremiyetlerine tecavüz ettiği belirtiliyor.

Öylece adaleti uygularken ne denli

titiz, ne kadar bütün hakları tarayıcı bir dikkatle hareket etmemiz vurgulanıyor.

BEY'AT VE ŞÛRA

Kuran'ın ve Hz. Muhammed'in eğitminden geçen Hz. Ömer, Hakkın ve halkın denetimine her zaman açık. Bir keresinde halka şöyle seslenir:

"- Ey insanlar! Sizden dileğim şu: Ben de bir eğrilik görürseniz, beni doğrultunuz!"

Halktan alelâde biri ayağa kalkarak cevap verir:

"- Ya Ömer! Eğer biz sende bir eğrilik görseydik, onu kılıçlarımızla doğrulturduk!"

Hz. Ömer memnun ve mesut şöyle der:

"- Allah'ım sana hamdolsun ki Ömer'in ona bağlı halkı içinde onu kılıcı ile doğrultacak biri vardır!"

Ömer bu işte!

Sonunda Hz. Ömer'in hakkın her şeyin üstünde olduğunu anladığı söylenerek, idarecilere çok önemli bir örnek veriliyor. Şöyle ki, yönetim erkini eline geçirenler, her zaman için bu gücü, kişisel diktatörlüğe, sınıf despotizmine veya hanedan saltanatına dönüştürebilirler. Tarih bunun örnekleriyle doludur. Bir toplumun yasalarla yönetiliyor olması adalet için yeterli

değildir. Yasaları koyan yöneticilerin de o yasalara uymaları gerekir. Hak ve hukuk kuralları herkes için eşit işlediğinde adalet gerçekleşmiş olur. Bu sapmaları ve yanlış kaymaları önlemenin yolu Kuran'ın önerdiği Bey'at ve Şûra sistemidir. Bu şu demek:

Yönetici seçimle işbaşına gelecek Bey'at (Biat) uygulanacak, yani yönetilenlerin gönül rızasıyla onayı alınacak, karşılıklı sözleşme (sosyal mukavele) yapılacak. Ve koşullu olarak onay verilip biat edilecek. Mümtehine suresinin 12. Ayetinde Peygamber'e şöyle deniliyor: "Hakka ve doğruya uyman şartıyla, kadın ve erkek herkesten Bey'at al." Öylece Peygamber'e bile hakka ve doğruya uyma şartıyla onay verilmesi isteniyor. Bunun karşıt kavramı (mefhumu muhalifi), doğruya uymadığında karşı çıkmak, onay vermemektir.

Şûrada ise, hem ehil insanlarla danışılarak iş görme, ortak akıldan yararlanma var; hem de karşılıklı denetimle doğrudan sapmayı önleme var. O nedenle Peygamber'e "İş ve Yönetimde onlarla müşavere et. (Ali İmran 159)" buyruluyor. Zira şûra, yönetenlerin yönetilenleri, yönetilenlerin de yönetenleri denetlediği bir iletişim sistemidir. Bunun çağdaş anlamı ve anlatımı, hukukun üstünlüğüne dayalı, lâik ve demokratik hukuk devletidir.

Modern Dünyadaki Kadim Bilgelik Örneği

Konfüçyüs

Nihal Gürsoy

HAYATI: Konfüçyüs'ün hangi sülâleden geldiği hakkında kesin bir bilgi yoktur. M.Ö. 551 - M.Ö. 479 tarihleri arasında Doğu Zhou Hanedanlığı döneminde yaşadığı yazılmıştır. Lu Devletinin Qufu şehrinde (günümüzde Shandong eyaleti) doğmuş ve aynı şehirde vefat etmiştir. Mezarı da Qufu'dadır. Öğrencilerinin mezarı başında tam üç yıl yas tuttuğu söylenir. 3000 öğrencisi vardır ve bunlardan 72 tanesi olağanüstü bilgelik ve erdeme sahiptir. Bu kişilerin her biri, bir tohum görevi yaparak sırası geldiğinde bu bilgelik anlayışını ve hayat görüşünü uzak diyarlara kadar taşımış, ölümünün ardından da onun yaşama ait düşüncelerini ve öğretisini sürdürmüşlerdir.

Konfüçyüs'ün yaşamı oldukça zor şartlar altında geçmiştir. Doğumundan 2 veya 3 yıl sonra (değişik kaynaklara göre) babası vefat

etmiştir. Üvey annesi ise, onu yetişmesi için henüz çok genç yaşta iken, dedesinden özel dersler aldirmaya gönderir. Daha küçük yaşlardan itibaren araştırmaya, öğrenmeye olan merakı giderek yerini kendine özgü davranış ve düşünme biçimlerine bırakmıştır. Çin'in zorlu bir dönemine rastlayan gençlik yıllarında 19 yaşında iken evlenir. Bu arada (M.Ö.532 - 502 yıllarında) hem çalışıyor hem de toplumun yapısını, insanın, yaşamın sıkıntılarını ve zorluklarını da gözlemleyerek, deneyimleyerek olgunlaşıyor; okuduğu felsefi bilgilerle kendi düşüncelerini sürekli geliştiriyordu. Öğretisinin temel ilkeleri oluşurken ambar bekçiliği ve kamu arazisi yöneticiliği yapıyordu ama asıl isteği Chou Hanedanlığı'nın ilk zamanlarına özgü ahlak değerlerini yaymak, bu hanedanlığın kuruluş döneminde hüküm süren iki kralın Wen ile Wu'nun ülkelerini yeniden canlandırmaktı.

Bu zorlu dönemde ülkesinin birlik ve beraberliğine, insanların huzur içinde yaşamasına dair reform niteliğinde fikirler oluşuyordu kafasında... Giderek hanedanlıktan olmayan devletlerin, dağlardan ve vahşi bölgelerden gelen göçebe toplulukların akınlarıyla ör-selenen ülkesinin yaşadığı sıkıntılar onu, hükümetlerin, devletlerin birbiriyle ilişkilerinin dostça, sevgi esaslı olması gerektiği fikrini benimsemesine yol açmıştı.

Düşünce sisteminin temelinde, tüm insanların aynı kökten gelen kardeşler olduğu örf, adet ve inanış bakımından farklı olsalar bile hepsinin eşit olduğu ve aynı derecede saygı ve sevgiyi hak ettiği fikri yatıyordu. İnsan hakları konusunda tam bir eşitlik sağlanamazsa mutlu birey ve mutlu toplum yaşamının oluşamayacağına inanıyordu.

Bu arada Konfüçyüs'ün kenti olan Lu'da işgalcilerin denetimi altına girmişti ve Konfüçyüs öğretisine yetke, nüfuz sağlayacak bir kamu görevine atanmayı başaramamıştı. Sadece kendisini takip eden ve öğretilerine değer veren küçük bir öğrenci grubu oluşmuştu etrafında. Lu'nun işgalcilerin eline geçmesinden sonra hedeflerine burada erişemeyeceğini görerek komşu devlet Qi'ye sığındı. Gezginci öğreticilik yapmaya başladı. Etrafındaki kalabalık gittikçe artıyor kendisi de sürekli olarak el yazmaları topluyor, ölümünden sonra kitap olarak düzenlenen şiirlerini yazıyordu. İsmi giderek bilge-kutsal kişi olarak anılmaya başlanmıştı. Kendi öğrencileri ve izleyici topluluğu eşliğinde saraylara ve yöneticilere idari, siyasi, ahlaki, felsefi ve toplumsal konulardaki görüşlerini anlatarak onların düşüncelerinin netleşmesine yardımcı oluyordu. Zaman zaman saraya çağırılan düşünürlerle, âlimlerle kendi ilkelerini tartışmaktan kaçınıyordu.

Konuşması son derece sade ve basitti. Tüm bilge kişiler gibi anlaşılmaz klasik alıntılar ve karmaşık yöntemlerle insanların gerçeklerden uzaklaşmasına neden olacak şekilde değil, onları dışarcasına süslü ve zor sözcüklerle de değil, yalın ve açık konuşuyordu. Karşısındaki, doğru veya yanlış ne söylerse söylesin onun sözünü kesmez, saygıyla dinlerdi. Her zaman karşısındaki kişilerin farklı bir gerçeği dile getirebileceği düşüncesiyle hareket eder, her şeyi bilircesine davranmazdı. Konuşma sırası kendine geldiğinde ise insanların akıllarına ve yüreklerine hitap ederek sevgiyle yaklaşırdı. Kendine olan güveni en önemli özelliği olarak hep dikkat çekmişti. O, öğrencilerini de bu yaklaşımıyla etkilemiş, söylediklerini kendi bedeni ve ruhuyla sınıması olmasından dolayı, öğrencileri için gerçek bir örnek-model oluşturmuştur. Kendine has yöntemleri ile eğitimi ve öğretimi popülerize ederek, öğretmenliği meslek haline getirmiştir. Eğitim ve öğretimin kişinin yaşamındaki yerini ve önemini "bilgi temelinden yoksun olan fikirlerin toplumu yanıltacağını, bilgi temeli olan fikirlerin de diğer insani ve ahlaki görüşlerle çelişmemesi gerektiğini" savunmuştur."

Konfüçyüs'ün "Seçmelerini" okurken onun öğrencilerine rahat ve sakin bir tavırla yaklaştığını, konuları görüşerek, çözümleri kendilerinin bulmalarını sağlayacak ipuçları verdiğini görüyoruz. Gerçekten mükemmel bir öğretmen olan Konfüçyüs'ün dünyaya bakışı ve öğretisinin ana teması "İnsancıl düzen"dir. İnsanoğlu saygıdeğer bir varlıktır ve insan önce kendine saygı duymalıdır" düşüncesinden yola çıkarak yüce, iyi insan kavramını "kendisiyle ve dünyanın bütünüyle barış, uyum içinde yaşayan insandır" diye tanımlar. Ona göre, ahlaki varlığımızın tüm dünya düzeniyle uyum içinde olma noktasına erişmesi, insanın ulaşabileceği en büyük

idealdir. "Uyum-denge ve iç huzuruna erişmenin yolu ise eğitimden geçer." "Kendini ve dünyayı tanımayan, insanlara hizmet etmeyi bilmeyen kişi ise cahildir." M.Ö.500 civarında Lu'ya geri döndüğünde ise, artık Konfüçyüs'ün olgunluk dönemidir. Her yönden tam bir yükseliş yaşamaktadır. Ülkesinde inşaattan sorumlu bakan, daha sonra da adalet bakanlığı görevlerine atanmış hep gerçekleştirmek istediği öğretisini büyük kitlelerin hizmetine sunma yetkisini kazanmıştır. Başbakan vekili olduğunda ise "erdemli toplum-erdemli birey" anlayışı ile büyük reformlara imza atmıştır. Ünlü filozof, bir devlet adamı olarak da bilgiyi sadece bilgi olarak taşımaktan kaçınmıştır. İlkelerini insana, yaşama ve devlet işlerine de sindirmek için çeşitli yöntemler uygulamıştır. Devletin ve toplumun çağlar boyunca içinde yüzdüğümüz hakikati (temel gerçekleri) anlaması ve bu hakikatin toplum düzenine ve insanın yaşamına nasıl geçirileceği konusunda basit ama güçlü, devirler boyunca değişmeyecek esasları ortaya koymuştur. Değişlerinden birine göre "eğer insan kendini yönetmeyi biliyorsa devleti yönetmekte de hiçbir güçlükle karşılaşmaz." Tüm başarısına ve kazandığı sevgi ve saygıya rağmen devlet içindeki entrika ve reformlarına adapte olmak istemeyen bazı üst düzey yöneticilerle arasındaki fikir ayrılıkları nedeniyle tam 13 yıl süren bir sürgün hayatını seçmeye zorlanmıştır. Sırasıyla şu devletleri dolaşmıştır. M.Ö.495 Wer, M.Ö.494 Chen, M.Ö.492 Wei daha sonra Jm, M.Ö.490 Cai, M.Ö. Chen ve Cai'daki çatışmalarda Konfüçyüs, neredeyse açlıktan ölmek üzereydi. M.Ö.488 Wei, M.Ö.484'den sonra Lu'ya geri döner. Bundan iki yıl sonra oğlu Bo Yu'nun ölümünü yaşar. M.Ö.481'de sevgili öğrencisi Yan Hui'nin ölümü ve geçmişteki dostu Qi'deki dükün öldürülmesi aynı zamanda Muharip Devletler döneminin başlangı-

cıdır. Bütün bu yaşananlardan sonra M.Ö. 480'de yine en sevgili öğrencilerinden Zilu'da savaş meydanında ölünce Konfüçyüs derinden sarsılır ve bir yıl sonra kendisi de yaşamını yitirir.

Konfüçyüs'ün ölümünden iki yıl sonra zamanın Lu Devleti Kralı, Konfüçyüs'ün kaldığı konutu tapınağa dönüştürdü. Başlangıçta yalnızca üç odaya sahip olan Konfüçyüs Tapınağı'nda Konfüçyüs'ün giysileri ve diğer eşyaları sergilendi. Tapınakta her yıl anma törenleri yapılırdı. Daha sonraları Konfüçyüs'ün yarattığı Konfüçyüsçülük kültürü, adım adım Çin'in genel kabul gören kültürü haline geldi. Her hanedanın imparatorları tarafından sürekli genişletilen Konfüçyüs Tapınağı, büyük çaplı yapılar topluluğu haline geldi. Giderek Konfüçyüs Tapınağı'nın yüzölçümü 100.000 metre kareye ulaştı. 500 odadan oluşan Tapınak mimari yapı bakımından imparatorluk saraylarının mimari yapısına göre tasarlanmıştır. Konfüçyüs Tapınağı'nda Çin tarihindeki her hanedana ait 2 binden fazla tablet bulunur. Bu tabletlerden 50'sinin üzerinde imparatorların yazısı vardır. Bu, Konfüçyüs'ün Çin'in feodal toplumundaki yüksek konumunu yansıtır.

Konfüçyüs konutu ve tapınağının dışında bir de Konfüçyüs mezarları vardır. Kendisine ve torunlarına ait mezar alanı, şu anda dünyada en uzun zamandır kullanılan ve bir aileye ait en geniş mezar alanıdır. 2 kilometre kareyi kapsayan alanda 2.500 yıl içerisinde Konfüçyüs ailesine ait 100.000 den fazla mezar bulunuyor. Konfüçyüs soyunun mezar topluluğu Çin'in her hanedanı dönemindeki siyasi, ekonomik ve kültürel gelişme ile değişen cenaze törenlerinin araştırılması için değerli malzemeler sağlar. Dünyaca tanınmış olan Konfüçyüs Tapınağı,

Konfüçyüs Konutu ve Konfüçyüs Mezarları, zengin kültürel birikim yansıtanın yanı sıra yüksek değerli doğa mirasları olarak da kabul ediliyor. Tapınak-konut ve mezar alanında yetişen 17.000'den fazla yaşlı ve ünlü ağaç, bu üç yerin gelişme sürecine tanıklık etmiş, eski çağların iklimi ile ekolojik sisteminin araştırılması için çok değerli malzemeler sağlamıştır. Barındırdığı derin kültür birikimi, uzun geçmişi ve büyüklüğü, zengin ve değerli tarihi eserleriyle tanınmış, tapınak-konut ve Konfüçyüs'ün soyundan gelenlerin mezarları topluluğu, 1994 yılında UNESCO tarafından "Dünya Kültür Mirasları Listesi"ne alındı.

KONFÜÇYÜS VE ESKİ YUNAN FİLOZOFLARI

Konfüçyüsçü düşünce ile eski Yunan'da M.Ö. 6 - 5. yüz yıllarda ortaya çıkan Sokrates öncesi filozoflarının kimi düşünceleri arasında büyük benzerlikler vardır. Bu filozoflardan Aneximenes (M.Ö.585-528) insan ruhu ile doğanın bir bütün olarak, tek bir ortamı paylaştığını öğretmişti; Pythagoras (M.Ö.571-496) tinsel (ruhsal) saflığı korumak üzere törenleştirilmiş davranış biçimleri geliştirmişti; matematikle kavranan göksel uyum ile insan ruhu arasında bir ahenk olması gerektiğini düşünürdü; Herakleitos ise (M.Ö. doğumu yaklaşık 504-501) Logos düşüncesini, bir tür evrensel adaleti ya da denkliği korumaya yarayan, dengeli geliş gidiş teorisini ortaya koymuştu.

Konfüçyüs'ün kişiliği, alçakgönüllü bilgeliliği, kendini öğrenmeye ve öğretmeye adayışı, Sokrat'ın benzer özellikleriyle sürekli olarak karşılaştırılmıştır. Sokrates'in altın kuralı, "kendine yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapma" tarih boyunca tüm ahlâkçıların genel geçer kurallarından biri

olmayı sürdürmüştür. Konfüçyüs, metafizik kurgulamalar geliştirmekle uğraşmamıştı; insan bilgisinin doğasına veya sınırlarına dair bir kuram da geliştirmemişti. Buna rağmen, insan zekâsının bilme iddiasında olduğu şeylerin sınırları konusunda duyarlıydı. Dolayısıyla deneysel bilgilere dayanma güvencesine sahip olmayan savları ortaya atmaktan kaçınırdı. Bir keresinde düşünce-sizce konuşan birine "efendi olanın bilgisiz olduğu konuda hiçbir kanı bildirmemesi beklenir" demişti. Tzu-Lu'ya da şunları söyler: "Sana bilmenin ne olduğunu söyleyeyim mi? Bildiğin zaman bildiğini, bilmediğinde de bilmediğini söylemek, işte bilgi budur.

KONFÜÇYÜSÇÜLÜK ANLAYIŞI VE TARİHİ SERÜVENİ

Konfüçyüs M.Ö.479'da ölümünden sonra, öğrencileri onun öğretisini sessiz sedasız sürdürdü. İki önemli izleyicisi Mensiyus ile Hsan Tzu, Konfüçyüsçü düşünceye kendi fikirlerini de katarak seçkinlerin eğiticisi oldular. Onların çağı, yöneticilerin saraylarda ahlâk ve siyasete ilişkin pek çok düşünsel tartışmanın geliştiği bir dönemdir. Toplantılar düzenlenir, bilgili ve bilge kişiler davet edilirdi. Çünkü siyasal karmaşa ve Çin devletleri arasında sürekli çatışmalar yönetimleri arayışa yönlendiriyordu. (Muharip Devletler Dönemi) Çekişmeler Ch'in Hanedanlığı'nın (M.Ö.221-206) egemenliğiyle son buldu. Hükümdar Ch'in Shih Huang Ti Çin'i birleştirdi. İmparatorluğunu ilan etti ve Çin'i kuzeyden gelen istilacılara karşı savunmak üzere Çin Seddi'ni yaptırdı. Han Hanedanlığı döneminde Konfüçyüs'çü düşünce yeniden canlandı. Eski yazılar toplanıp elden geçirildi ve Hıristiyanlığın ilk döneminde Budacılığın da Çin'e ulaşmasına karşın, Konfüçyüs'çü düşünceler yeniden kabul gördü.

Bundan böyle Konfüçyüsçülük (daha doğrusu Konfüçyüsçülük'ün çeşitli biçimleri) Çin kültüründeki ana çıkışın bir parçası olarak varlığını sürdürdü. Eğitimin Konfüçyüsçü temel yapılara dayanması nedeniyle halka yayıldı. Böylece Konfüçyüsçülük geniş, değişken bir ülkede yaşayan milyonlarca insanı birleştirdi. Hem kişisel hem kamusal ülküler sunduğu, kişi ile kamu arasında net bir halka oluşturduğu için sürekli ayakta kaldı.

Konfüçyüs ve izleyicilerine atfedilen özdeyişlerle, öğretiler, (pek çoğu öğrencileriyle yaptığı konuşmalara dayanan "Analektler" kitabında toplanmıştır.) M.Ö. 6. yüzyıldan 1911'de Ch'ing Hanedanlığı'nın kaldırılışına kadar geçen 25 yüzyıl boyunca Çin'in ahlâksal, toplumsal tüm kurumları, gelenekleri, amaçları, özelemleri Konfüçyüs'ün "erdemli birey-erdemli toplum" anlayışına dayanıyordu. Konfüçyüs Chou Hanedanlığı'nın ilk yıllarını (kendisinden 500 yıl öncesini) bir "altın çağ" olarak adlandırır. O dönemin ülkülerini canlandırmanın, bu çatışma, hizipleşmeler çağında Çin'in birliğini sağlamanın yolu olduğunu; kendisinin de o eski değerlerin aktarıcısı olduğunu, ortaya yeni değerler koymadığını iddia ediyordu. Chou Hanedanlığı'nın ilahi onayını almış olan kişi vasıtasıyla kurulduğuna inanıyordu. Konfüçyüs'ün dönemindeki eski bir inanaşa göre, yeryüzündeki yönetici, tanrı vekilidir; eğer barışı, uyumu, hak ve adaleti sürdürmeyi beceremezse vekâleti elinden alırdı. 20. yüzyılın ilk yıllarına kadar Çin'de eğitim, hemen hemen tümüyle, Konfüçyüs'ün ilkelerine göre biçimlendirilmişti.

1313'ten 1905'e kadar sürdürülen devlet görevliliği sınavları Konfüçyüs'ün "Dört Kitap" diye bilinen yapıtlarını okumayı gerektiriyordu.

20. yüzyıl ortalarında Konfüçyüsçülük neredeyse tümünden yadsınımıştır. Çin, Batı Dünyası karşısında kendisini değerlendirmeye başladığında Konfüçyüsçülüğü törensel, saplantılı, devşirme ülkelere bağlı, geçmişe yönelik ve katı diye değerlendirerek eleştirmişti.

1960 Kültür Devrimi'nin, Halk Cumhuriyeti'nin ilk yıllarında ortaya çıkan Konfüçyüs karşıtı eleştirileri onaylaması ve pekiştirmesine karşın, Konfüçyüsçülüğü ortadan kaldırmayı hedefleyen yenilikler de Konfüçyüsçülük çizgisine uydu. Komünizmin işçi sınıfına yaraşır tutumlara göre kişiliği yeniden biçimlendirmeyi amaçlamasının, Konfüçyüsçü kendini yetiştirme öğüdüne çok benzediği; Önder Mao'nun sözlerine gösterilen saygıyla türdeş olduğu gerek Çin toplumu, gerekse tarih araştırmacıları tarafından dile getirildi. Öğretisi sadece Çin'de değil Kore, Japonya, Güneydoğu Asya'da kabul görmüştür. Konfüçyüs düşüncesi, 1583'de Pekin'e yerleşen Cizvit misyonerleri, Çin Bilgisi ve Kültürü'nü özümseyip, bu bilgileri Avrupa'ya aktarıncaya kadar Batı Dünyası tarafından bilinmiyordu. Böylece bu büyük bilge dünyanın pek çok yerinde tanındı. Öğretisini veya diğer adıyla Konfüçyüsçülüğün bir din mi, yoksa sadece bir ahlâk sistemi mi olduğu konusunda tartışmalar hep süregelmiştir. Bir tapınak teşkilatı, bir ruhban zümresi, mecburi bir amentüsü veya akîdesi yoktur. Bununla beraber bir Yüce Tanrı İnancı, bir kurucusu, kutsal olduğu kabul edilen metinler koleksiyonu vardır.

(Devam edecek)

Kaynaklar:

Konfüçyüs Dedi ki - A.Cengiz Büker

Erdemin Ardından Git - Konfüçyüs (Derleme Felsefe Kitapları - Seçmeler'den)

Günay Tamer - Abdurrahman Küçük - Dinler Tarihi

Diane Collinson, Robert Wilkinson (Otuzbeş Doğu Filozofu) Fonet

Konfüçyüs - Yu Dan

Uyum

*Ruha beden
Bedene baş
Başa akıl
Ne güzel uymuş*

*İnsana yüz
Yüze göz
Dile söz
Ne güzel uymuş*

*Bedene kol
Kola el
Ele eylem
Ne güzel uymuş*

*Erkeğe kadın
Kadına anne
Anneye çocuk
Ne güzel uymuş*

*Müziğe ney
Neye ses
Sese nefes
Ne güzel uymuş*

*Işığa göz
Göze renk
Renge ahenk
Ne güzel uymuş*

*Bahçeye çiçek
Çiçeğe gül
Güle bülbül
Ne güzel uymuş*

*Akıla bilgi
Gönüle sevgi
Sevgiye saygı
Ne güzel uymuş*

*Kırmızıya kan
Yeşile can
Cana canan
Ne güzel uymuş*

*Dine iman
İnsana insan
İnsana Kur'an
Ne güzel uymuş*

Güngör Özyiğit

Kristal Kafatasları

Derleyen: Şule Kayserilioğlu

Hikâye, ünlü İngiliz arkeolog F. Albert Mitchell Hedges' in yapacağı kazı çalışmaları için Orta Amerika'ya gitmesiyle başlıyor. 1 Ocak 1924 yılında ünlü arkeolog Yucatan bölgesinde Belize'de (eski İngiliz Hondurasında) bulunan ve Maya yerleşimlerinin ortaya çıkarıldığı kazılarına başlamıştı. Amacı Mayalarla Atlantis arasındaki bağları ortaya çıkarmaktı. Bu alan, 33 hektarlık bir tropikal ormandan oluşuyordu.

Bu yerleşimin adı Lubaantun: "Düşen Taşların Yeri" dir.

verilmiş bir Kuvars kristaliydi. Mükemmel bir şekilde cilâlanmıştı. Kristal kafatasının alt çenesi ilk bulunduğu yerde değildi. 3 ay sonra, metrelerce ilerde olan başka bir alanda bulundu. Alt çene bölümü de eklenince kristal kafatasının mükemmelliği herkesi hayrete düşürdü. F. A. Mitchell Hedges yerlilere saygı duyuyordu ve buluntusunu onlara vermek istedi ama yerliler Hedges'e hediye ettiklerini söyleyerek almadılar.

3 yıl sonra, Nisan 1927'de F. A. Mitchell Hedges aynı civarda yeni bir kazı için başka bir heyet organize etti ve yanına evlatlık kızı Anna'yı da aldı. 17. yaş gününde Anna, kalıntıların üzerini örttüğü bir sunakta parlak bir şey buldu. Bulduğu şey, insan kafatası şekli

Maya uygarlığının gizemi hâlâ çözülmüş değil, geçmişlerinin MÖ 1500'lere ulaştığı biliniyorsa da, uygarlığın doruğuna ulaştıkları dönem MÖ 700-900 arasında. Yazıyı, matematiği, takvimi biliyorlardı ama sonra bir şey

oldu. Hâlâ nedeni bilinmeyen bir şey.. Mayalar birden yokoldular. Depremler, doğal âfetler düşünülürdü ama tek bir iz bulunamadı. Dış bir saldırı izi de yoktu, büyük bir savaşın izleri daima bulunurdu ama o da yoktu. Mayalar aniden yok olmuşlardı, öylesine ki tahıl depolarını, ev eşyalarını dahi öylece bırakıp gittiler. Ele geçen birkaç yazıt ise, gizemi çözemedi. Hedges, Mayaların sırrının ardında Kayıp Kıta Atlantis efsanesinin bulunduğu inaniyordu.

Kuvars kristalinden yapılmış olan bu kafatasına dokunan herkeste tuhaf duygular geliştirmekteydi. Zaman içerisinde Anna da ilginç olaylar yaşamaya başladı. Küçük kız, gece uyumadan önce yatağının yanına kristal kafatasını koyuyordu. Anna, rüyalarında binlerce yıl önce yaşamış olan Mayaların yaşamlarından detaylar görmeye başladı. Uyandı-ğında ise en ince detaylarına kadar rüyasında

gördüklerini anlatabiliyordu. İlk başta, Anna bu rüyalarının kaynağının kristal kafatası olduğunu anlamamıştı. Fakat, ne zaman Kuvars kafatasını uyumadan önce yatağının yanına yerleştirirse ilginç rüyalar görüyordu. Yeni rüyalar, beraberinde eski yerlilerin yaşamına ilişkin yeni detaylar getiriyordu. Bunlar öyle bilgilerdi ki bilimadamları bile henüz bilmiyorlardı. Kristal kafatası odada olmadığına ise Anna da tuhaf rüyalar görmüyordu. Bundan sonra, Anna uyumadan önce kristal kafatasını yanına aldı ve eski toplumlarda yaşamış yerlilerin konuşmalarını dinledi ve günlük yaşamlarını, kutsal ritüellerini seyretti.

Anna' ya göre; Mayalılar ona kristal kafatasının ölüm için kullanıldığını söylemişlerdi. Bir rahip, görevlerine devam ederek yaşlandığı zaman, kristal kafatasının bulunduğu

sunanın önüne geliyor ve uzanarak yatıyordu. Yapılan seremoniden sonra bütün en yaşlı rahiplerin bilgisi, genç olan rahibe kristal kafatası yoluyla transfer ediliyordu. Sonrasında ise yaşlı rahip ölüyordu.

BİLİM NE DİYOR?

Hedges 1959'da öldüğünde kızı Anna Mitchell "Kıyamet Günü Kafatası"na sahip oldu. 1960'ların başında, babasının ölümünden sonra, Anna kristal kafatasını araştırmaları için Hewlett Packard yetkililerine verdi. Anna, Kuvars Kafatasının Kolombus'un keşfinden önce eski Amerika yerlileri tarafından yapıldığına inanıyordu.

"Kıyamet Günü Kafatası" gerçekten de saf ve blok bir kuartz kristalinden yapılmış. Hedges, onun 3600 yıllık olduğunu iddia ediyordu. Bu tarih büyük Mısır piramitlerinin yapıldığı dönemle çakışmakta. Olabilir mi? Kimlerin hangi amaçlarla kullandığı ve nasıl bir dinsel ritüelin parçası olduğu konusunda da bir bilgi bulunamıyor. Ama daha da ilginç kristalin bu şekilde işlenmesinin çok güç olduğu ve geçmişte yapılamayacağı biliniyor. Öylesine çok söylenti var ki.. Fakat kesin olan tek bir şey var, o da kafatasının inanılmaz biçimde etkili bir sanat eseri olduğu. Öylesine ayrıntılı ki, üzerinde kemiklerin ek yerleri dahi görülebiliyor.

Gelen sonuçlar, bilimadamları içinde şaşırtıcıydı. 1964 yılında, HP' in özel bir laboratuvarında devam eden araştırmalar neticesinde, kristal kafatasının çıkarıldığı bölgede, çok uzun bir zaman önce yaşayan yerliler tarafından yapıldığı ortaya çıktı. Bununla beraber, Kuvars kristalinin mükemmel bir kalitede olduğu ve o bölgede bulunmadığı anlaşıldı. En önemlisi ise bu kristal kafatası,

bütünüyle 5.31 kg ağırlığında, 20.34 cm boyunda ve 12.54 cm genişliğindeydi. Yani küçük bir insan kafatası büyüklüğündedir ve ayrıntıları mükemmeldir.

Daha bir çok analizden sonra da, kafatasının büyük bir kristal parçasından kesilerek alındığını ve alt çenenin de buna dahil olduğu ortaya çıktı. Kuvars kristalinin sertliği Topaz, Korendon ve Elmas'tan daha düşüktür. Bu nedenle sadece bir Elmas ile kesilebilir. Fakat şaşırtıcı olan eski yerliler bu kesme işlemini bir şekilde yönetmişler ve alt çene kısmını da sonradan ekleyerek yerleştirebilmişlerdir. Birisi, bütün bir kristal parçasından büyük bir dikkatle ve özenle kafatası şeklini oluşturmuştur. Mikroskop altında bakıldığında kristal kafatası üzerinde bir tek çizik bile gözlenmemiştir. Bu da çok iyi saklandığını, kristalin bir şekilde korunduğunu gösteriyor.

Aynı zamanda kristal kafatasının altında bulunan bir noktadan bakıldığında birçok ışığın bakan kişinin gözü üzerine düştüğü gözleniyor. Kristal kafatasının üzerinde bulunan göz boşluklarından bakıldığında ise içinde bulunan odanın komple bir yansımasının şaşırtıcı bir şekilde görüldüğü gözlenmiştir. Kafatasına nereden ışın verirsiniz verin sadece iki gözünden çıkıyor.

Araştırmacıların bulgularına göre kristalin doğal eksenlerine zıt olarak kafatası şekli verilmiştir. Kristallerle çalışan modern heykeltıraşlar daima eksenleri hesaplayarak ve kristalin moleküler simetrisinin yönlendirmesiyle çalışırlar. Eğer kristali oyma işlemi, kristalin tabiatına zıt olarak yapılırsa kristal parçalara ayrılarak dağılır. Kaldı ki, kristal kafatasında hiçbir laser ya da diğer yüksek teknoloji kesme metotları kullanılmamıştır.

İlginçliklerin devamında ise HP, kafatası üzerinde metal ile şekil verilerek oluşması muhtemel hiçbir mikroskobik çizige rastlamadı. Kristal uzmanı Frank Dorland, kafatasını alarak 7 yıl süreyle inceledi, eskiliğini anlamak için Hewlett-Packard Electronic'e götürdü ve kristal kafatasını osilatörlerde test ettirdi. Kafatasının eski olduğu kesindi ama binlerce yıllık olup olmadığı anlaşılamadı fakat en azından 300 yıllık olduğu kesindi.

Frank Dorland tarafından Hewlett-Packard laboratuvarlarında yapılan testlerde kafatasının normal ötesi bir cisim olduğu sonucuna varılmıştır. Kafatasının normal ya da doğal kristal olduğu karakteristik olarak moleküler yapısına dokunulmadığı anlaşılmıştır ve bu oluşum modern kristalografide henüz denenmemiştir ve bilinmemektedir. Yapımında hiç bir metal kullanılmamış, Dorland herhangi bir ize rastlayamamıştır. Dorland'a göre büyük olasılıkla kafatası elmas kesici kullanılarak şekillendirilmiş ve mükemmel bir perdahlama ve parlatma tekniği kullanılmıştır. Bir diğer ilginç saptama kafatasındaki su ve silikon-kristal kum izlerinin bulunmuş olmasıdır ki bu oluşum için gereken süre 300 yıldır. Sonuç olarak bütün bunlar bize inanılmaz bir başarıyı veya bilinmeyen bir tür kayıp teknolojinin kullanıldığını göstermektedir.

Michell - Hedges kafatası Hewlett - Packard şirketinin bilim adamları tarafından incelendiğinde, yaşı hakkında bir sonuca ulaşılamadı. Ancak elektriksel alanın artmasına yol açtığı anlaşılmıştır. Dikkati çeken diğer bir şey de, bugünkü bilgisayar teknolojisinin geliştirilmesinde kristallerin rolü olduğudur. Bazılarının düşündüğüne göre bu kafatasları, dünya dışı bir uygarlık tarafından dünyaya getirilmiş ve içine, bugün henüz çözemediğimiz şifrelenmiş bilgiler koymuşlardır.

Anna, daha sonra kristali araştırmak için gelen eksperlerin taleplerini, medyada yer alan yanlış ve şüpheli haberlerden dolayı reddetti. Kristal kafatasını yıllarca muhafaza etti. 1988 ve 1990 yılları arasında kristal kafatasıyla beraber, tüm dünyaya kristalin mucizelerini anlattığı bir tur başlattı. Yaşadıkları birçok yazara ve film yönetmenlerine ilham oldu. Yaşamının son sekiz yılını Bill Homann ile beraber, Amerika'nın Indiana eyaletinde geçirmiştir. 11 Nisan 2007 yılında Anna'nın 100 yaşında vefatıyla kristal kafatası, Bill Homann'ın korumasına geçmiştir. Halen onda bulunmaktadır.

KRİSTAL KAFATASLARININ GİZEMİ

Kristal kafatasları hakkında bir çok teori vardır. Bu kafatasları hakkında eski Kızılderili ve Maya efsaneleri şaşırtıcı bir benzerlik gösterir. Geleneklere göre, 13 gerçek kristal kafatası vardır. Bunlar dünyaya, dünyadışı ziyaretçiler tarafından getirilmişlerdir. Bu eserler, insanlık hakkında önemli bilgiler içermektedirler. Bu bir söylenti tabii ki. Bu iki kültürün diğer bir ortak yanı ise, kristal kafataslarının mesajının anlaşılacağı tarih: 2012 YILI.

Modern bilim kristal kafataslarına uygun hiç bir açıklama getiremiyor. Saf kristallerde yaş ölçüm metodu uygulanamadığından yaş tespiti yapılamıyor. Yüzlerce yıl öncesinin Kuartz kristal ustaları kimdi? Yoksa kristal kafataslarını başkaları mı düşürdü? Bir araştırmacı kristal kafataslarının geçmişten geldiklerini ve sahiplerini arayıp bulduklarını ve onların bir tür ruhsal statü simgesi olduklarını söylemektedir. Sevimli ama kanıtlanması mümkün olmayan bir kuram. Daha da ilginç bir diğer araştırmacının kuramıdır: Kristal Kafatasları henüz bilinmeyen bir teknikle yapılmış ve çalışan geçmişe açılan anahtarlardırlar yani bilgi doludurlar onun için beyni, yani bilgiyi saklayan kafatası simge olarak kullanılmıştır. Eğer bu tekniği bulabilirsek, bilgilere de ulaşabiliriz. Eskilerin, eski değil bizden çok daha çağdaş olduklarını düşünebiliriz ama neyi sakladıklarını düşünmek mümkün değil, gelecekte muhakkak kristal kafataslarının gizemi çözülecek ve sakladıkları sırlar ortaya çıkacaktır. Belki sadece birer dinsel obje veya bir süs ya da geçmişin bilgisini saklayan bir tür bilgi depolarıdır. Bazılarına göre, kristaller organik yani bir tür canlı türü ve enerjiyi depolayabiliyorlar. Acaba öğrenebiliyor da olabilirler mi? Yani Kristal Kafatası, bilinçli bir cisim mi? Cevap belki, çünkü kristal araştırmaları

hâlâ sürüyor. Gizem eninde sonunda çözülecek. Gelecek bize geçeceği gösterecektir. Şimdi dünyanın başka yerlerinde bulunan diğer ünlü Kristal Kafataslarının öykülerine kısaca bakalım.

İNGİLİZ KAFATASI: İnsanlık Müzesi kayıtlarında, kafatasının 1897'de New York'daki ünlü mücevherci Tiffany'den 120 Pound'a satın alındığı yazıyor. Kristal Kafatası, 1897'de Londra British Museum'a Fransız Eugéne Boban adlı bir antikacı tarafından satılmıştı ve Meksika'da bulunan objenin Aztekler'e ait olduğu düşünülmüştü. Son yıllarda bir İngiliz Profesör, ünlü kafatasının 19. Yüzyıl'a ait olduğunu ve düşük kalitede Brezilya kristalinden yapılmış olduğunu açıkladı. Bu Profesör, Cardiff, Wales Üniversite'sinden Ian Freestone'du. Freestone aynı zamanda da müzenin araştırma kurulunun başkanı ve yıllardır kafatası üzerinde çalışıyor ve cismin tekerlek biçiminde bir aletle kesilip, parlatıldığını iddia ediyor. Ama Aztekler hiç bir zaman tekerlek kullanmadılar. Öte yandan bu tür kristal gerçekten Brezilya'da çıkarılıyordu ama Meksika'da bulunmuyordu. Kafatasının yüzeyi ışık altında parlayan minik kabarcıklarla dolu, çok yakından bakınca seçilebiliyorlar, diğer Aztek kristal eserleriyle karşılaştırmalar bu yönde yapılıyor. Prof. Freestone, kafatasının özellikle dişleri üzerinde elektron mikroskobu kullanarak taramalar yapıyor. Freestone diyor ki; "Anlaşıyor ki, kafatası yapılırken bazı yerlerinde çark biçiminde bir araç kullanılmış ve biz bu tekniğin Avrupalılar, Amerika'ya geldikten sonra geliştirildiğini biliyoruz yani Kolomb sonrasında... ve yine biliyoruz ki bu tür teknikleri Güney ve Orta Amerika'ya İspanyol rahipler getirdiler ve işçiliği öğrettiler. " Sonuç olarak Prof. Freestone, kafatasının 19. Yüzyıl Avrupası'na ait olduğu yönünde güçlü kanıtlar

olduğu ve 19. Yüzyıl'da bir İspanyol askeri tarafından Avrupa'ya getirildiği düşüncesinde. Ama tartışmalar sürüyor çünkü kristaller en katı maddelerdir ve tarihlenmeleri çok zordur, bu nedenle soru cevapsız kalacak ve gizem çözülemeyecek. 21 cm. yüksekliğindeki kafatası, ruhsal inançların, ölümün ve ölümden sonra yaşamın simgesi ve bilindiği gibi kristaller aynı zamanda da güç kaynaklarıdır. Kafatasının bir eşi bugün Paris Musee de l'Homme'da ve ikisinin de aynı zamanda üretildiğine inanılıyor.

PARİS KAFATASI: De Musse De L' Home' da bulunuyor. Fransız Eugéne Boban adlı bir antikacı tarafından satılmış. Parlatılmış kuartz kristalinden yapılmış. Uzmanlar 15. yüzyıldan Aztek uygarlığından kaldığını belirtiyorlar; "Mictlantecuhtli" yani ölüm tanrısı olarak tanımlanmış ve tek bir kuartz bloktan yapılmış, tepesinde bir delik var ve dar bir kanal içine doğru uzanıyor buradan bir yere asıldığı veya içine doğru bir sıvı akıtıldığı sanılıyor. Tepesindeki deliğe krallık döneminde kristalden yapılmış bir haç konuyormuş. Yüksekliği 11 cm, uzunluğu 15 cm ve bu kafatası ile ilgili hiçbir kayıt yok. Meksika İmparatoru Maximillian'ın koleksiyonundan kaldığı sanılıyor ama müzeye nasıl geldiği bilinmiyor.

AMETİST KAFATASI: Bu kafatası koyu mor ametistten yapılmış beyin bölümünün iki yanında sonradan olma çizikler var burun ve diş yapısı Maya sitali. Ağırlığı 3 kg 1982 yıl başında ABD'ye bir Maya rahibi tarafından getirildi ve aynı gün satıldı. Rahip alıcının ne ödediğini söylemedi ve kimliğini açıklamadı.

TEXAS KAFATASI(MAX): Max ve Joann Parks'a ait. Tek parça şeffaf kristalden yapılmış, ağırlığı 8.16 kg. Orijininin

Guatemala olduğu sonra bir Tibetli rahibe geçtiği biliniyor. Max, kafatasını Norbu Chen adlı Tibetli bir şifacı rahipten aldığını söylüyor. Joann ve Max mistik bir yolculuk sırasında rahiple karşılaşmışlar, onların aşkını gören rahip kafatasını sevgi adına hediye etmiş. Çift, BBC'nin "Garip Evren" programına öykülerini anlattılar. Şu anda Amerika'yı gezerek şifa dağıtıyorlar.

MAYA KAFATASI: İnsan kafası büyüklüğünde. Kaya kuartzından oyulma içi dumanlı ve ışığı yansıtmıyor. Aksine özümlüyor. Beynin bölümünde çizikler var dişleri ve burnu belirgin kafatası 20.48 cm uzunluğunda, 12.54 cm genişliğinde, 10.79 cm yüksekliğinde. Ağırlığı ise 3.95 kg kafatası iddia edildiğine göre, San Agustine, Aczahuathan, Guatemala'da 1912'de Hector Montano tarafından bulundu. Yine orada bir Maya rahibinin iddiası vardı ama bu seferkinin kimliği bilinmiyordu. Kayıtlarda yer aldıktan sonra kayboldu şimdi kimde olduğu bilinmiyor.

SHA-NA-RA KAFATASI: Tek parça berrak kuartz kaya kristalinden yapılmış, üzerinde sonradan olma izler var. 5 kg ağırlığında, sahibi Mr. Nocerino 1996'da Londra'ya British Museum'a gelerek kafatasının test edilmesi için teslim etti. Aynı anda BBC ekibi olayı görüntüledi, sonuçlar İngiltere ve ABD'de aynı anda yayımlandı. Daha önce beş kafatası daha denenmişti, SHA-NA-RA gerçekti ve çeşitli Avrupa ülkelerinde sergilendi.

E.T. KAFATASI: Dumanlı tek parça kuartz kristalinden oyulma, 1906'da Guatemala'da 1995'te bulundu, California'ya getirildi, uzun araştırmalara rağmen kaynağı belirlenemedi ve insan kafatasına hiç benzememesi nedeniyle E.T yani dünya dışı olarak tanımlandı. Joke Van Dietan adlı kişinin özel koleksi-

yonunda bulunmaktadır. Bu kişi onun şifa gücü olduğuna inanıyor ve bunun için turlar düzenliyor.

BREZİLYA KRİSTAL KAFATASI: Şeffaf kuvarstan yapılmış 6,25 kg ağırlığında. 2004 yılında Brezilyalı mücevher satıcısı tarafından Brezilya müzesinin minerallerin bölümüne bağışlanmıştır.

ICABOD: Tek parça zigzag çizgili ametisten yapıma, büyük bir kavun ölçüsünde. Oymacılık tarzı alışılmışın dışında. Şu anda özel bir koleksiyonda saklı, arşiv için ödünç alınıp iade edilmiş.

REHBER VARLIKLARIN SÖYLEDİKLERİ

Başmelek Metatron'la (*) Aralık 2008 de yapılan bir celsede şu bilgiler verilmiştir:

"Ve bu toplantıda, çok ilginç bir konu olan Kristal Kafatasları konusundan söz edeceğiz. Lineer Dünya perspektifinden Kristal Kafatası, çoğunlukla genel kuvars olan çeşitli kristal malzemesinden yapılmış olan insan - şekilli kafatasıdır. Ancak, orijinal kafatasının sizin supra kuvars (kuvars ötesi) diyebileceğiniz dünya dışı kümeden (kayaç) yapıldığını söylüyoruz. Bu supra kuvars, elmas veçhesi ile ve simyasal anlamda frekanssal altın ile alışım halinde olan saf kuvarsı kapsar. Orijinal kristal kafatasları başka bir

dünyadan ve başka bir realiteden geldi. Tüm realiteler Altın Ortalama Phi Oranı vasıtasıyla kristal kutsal geometrik bilinç modeline dayanarak yaratılır. İnsanlık ve aslında fiziksel dünyanız bu bu modele ait matriks formülü içinde tasarlanır. Ve böylece Kristal Kafatasları da aynen formüle edildi, ancak daha büyük bir frekanstan, mükemmelliğin frekansından formüle edildi. Kafatasları aslında mükemmel insan varlığının prototipi olarak oluşturuldu. İçinde insan varlığının mükemmelliğini içerir, bunun tüm veçhelerini kucaklar, on iki kutsal veçheyi barındırır ve bu şekilde formüle edildi ve buraya getirilmesinin nedeni buydu.

....Orijinal olarak, o taşıyıcılar kristal modelli kafataslarını Dünya'ya Arkturus ve Pleiades'ten getirdiler ve Lemurya'ya getirdiler, ama aslında gezegen tam olarak kutupluluk içinde olmadan önce model buraya getirildi. Ve böylece o içinde DNA'nın 12 iplik modelini, tam olarak bilinçli berrak zihni ve tekamül etmiş insan Varlığını kapsıyor. Kristal kafatasları içlerinde insan deneyiminden önce olduğunuz şeyleri ve insan deneyimi tamamlandığı zaman olacağımız şeyi kapsar, sonsuzluk döngüsü.

... Bu kronolojide ve bu şekilde kristal kafatasları o mavikopyanın taşıyıcısı oldu ve frekanssal bir ışık feneri olarak hizmet ediyor. Böylece kafatasları, insan bilinci için yaratılan ve insanlar sizin Dünya dediğiniz uzun zaman

devresine girdiğinde insanlığın bilincine formatlanan programdır. Gerçekten doğru bağlamda insan deneyimine giren tüm ruhların, önce hologramın frekanssal mikrodevre paradigması içinde bir formatlama işleminden geçerek insan deneyimine girdiğini söyleyeceğiz, bu hologram sizin kristal kafatası dediğiniz yoğunlaştırılmış modele sıkıştırılmış ve katılaştırılmıştır. Ama burada berrak olmak zorundayız, kristal kafatası modeli daha büyük frekanssal hologramı ihtiva eden koruyucudur veya depolama kütüphanesidir ve onun muazzam frekanssal verileridir, ancak hologramın kendisi değildir.

.... *Kristal kafatası en karmaşık işlemle katılaştırıldı ve programlandı. İçinde, kendi içinde holograma eklenen inanılmaz bir frekans içerme için tasarlandı. Böylece kristal kafatası, onurlandırıcı bir hatıradır ve ruhun içinde mükemmel model olan silinmez damgalar bırakan bir ileticidir. Orijinal kafatası bu mükemmellikte tutuldu ve bugün bile benzeri yapılan o kristal kafatasları hologramdan enerji çekebiliyor ve o enerjinin parçalarını taşıyabiliyor, bazıları diğerlerinden daha fazla enerji tutabiliyor.*

- Metatron'a soru: 13 tane kafatası olduğundan bahseden bir efsane var, bundan söz edebilir misin?

-Evet, 13 ama sadece bir tanesi 12'nin tam enerjisini taşıyor. 13 Kristal Kafatası mor-

fokristalite tezahür işlemiyle orijinal olarak üretilir, buna Orion'un Üstatlarından alınan insan genetik damgasını kapsamak üzere frekans aşılmasıyla Pleiades ve Arkturuslular dahildir. Bunlar aslında sizin gerçek dünya dışı soyunuzdur ve kristal kafatasları aynı şeyin frekanssal kayıdır. Birçoğunuzun 12 + 1 ile ilgili hissettiğiniz şey, Kristal Kafatasları tarafından aktarıldığı şekliyle orijinal modelde yeniden keşif yapma içsel dürtüsüdür. Bu nedenle birçoğunuz şimdi modern bir modeli elde etmek için kadim çağrıyı hissediyorsunuz ve onun sizinle çalışmasına izin vermeye başlıyorsunuz. Onunla, 12 DNA ipliğini uyandırabilirsiniz ve 13'ün tamamlanmasına birleştirebilirsiniz.

.... *Bugün dünyanızda bilinen Kristal Kafatasları, orijinal olarak Lemurya ve Atlantis'te tezahür ettirilmiş olan kafatasları kadim kafatasları dediklerinizdir, kendi insan kafatasınıza yaklaşık boyuttur ve çoğu kadim harabelerin arasında bulunmuştur. Ancak, bulmadığınız başka kafatasları vardır ve eterik boyutta olan kafatasları da vardır. Atlantik ve Karayip'in sularında zamanın çamur ve kumlarıyla örtülmüş bazı kafatasları vardır."*

(*) Metatron'dan Kryon'un Kasım 2002 celsesinde şöyle bahsedilmektedir:

"Metatron ve Kryon aynı aileden, Başmelek Mikail ailesindedir. Bu ruhsal fizik ailesidir ve çok iç içe bir ailedir."

Mutluluk Üzerine - I

Yalçın Kaya

Yaratılıştan bu yana insanoğlu tüm yaşamı boyunca mutlu bir yaşamın anahtarını arayıp durmuş. Kimi zaman mutluluğun sırrını bulduğunu sanmış "mutlu" olmuş, kimi zaman bu sırta hiçbir zaman erişemeyeceğini sanarak meymus olmuş.

Hemen her konuda fikir yürütmeyi iş edinmiş filozoflar da kendilerince insanoğluna mutlu olmanın yollarını göstermeye çalışmışlar.

Mutluluk yollarını gösterdiklerini sanan

filozofların bir bölümü ellerindeki hazır mutluluk reçetelerini kendi yaşamlarına uygulamaya kalkışmışlar ama başarılı olamamışlar.

Bu birkaç bölümlük yazı dizisinde Antik Çağdan başlayarak günümüze değin bu konu üzerinde üretilmiş düşüncelere değineceğiz.

Yazı dizisinin sonunda hazır birtakım mutluluk reçeteleri sunmak gibi bir amacımız olmayacağını baştan söyleyelim. Yazı dizimize öncelikle sözcüğün kökeni üzerinde durarak başlamakta yarar var..

Resim: Mutlu Bir Aile, Eugenio Eduardo Zampighi

Kökenbilim bakımından inceleme:

Batı dillerinde "mutluluk" anlamına gelen sözcüklerin neredeyse tümünün kökü Hint-Avrupa dil grubundaki aug sözcüğüne dayanır. Aug kökü Hint-Avrupa dil grubunda bollaştırmak, çoğaltmak anlamına gelirdi. Bu kök Sanskritçeye ugrah, oradan da Latinceye augere olarak geçmiştir. Latince de augere sözcüğünden bolluk, bereket, güçlü, haşmetli anlamına gelen augustos sözcüğü türetilmiştir.

Latinedeki augere sözcüğü Fransızcaya heur olarak geçer. Fransızcada heureux talihli, üstün, varlıklı, başarılı anlamlarına gelir. Mutluluk anlamına gelen Fransızca bonheur sözcüğü içerisinde yer alan bon kazanç, heur ise bolluk ve talih demektir. İngilizce mutluluk anlamına gelen happiness'in kökü olan hippen, zenginliğe ulaşmak demektir.

Almanca'da mutluluk anlamına gelen Glückseligkeit sözcüğünün kökü olan Gelinck, başarıya erişmek demektir. Latince felicitia sözcüğü ise gönenç, bolluk demektir.

Arapça'da mutluluk anlamına gelen saadet sözcüğünün kökü olan saad, talih, bolluk, uğur anlamına gelir. Eş anlama gelen mesudiyet, bahtiyarlık, sözcükleri de zaman zaman kullanılır.

Antik Helen dilinde eudaimonia sözcüğü büyük çapta zenginlik anlamına gelirdi. Gene Latince de geçen bir sözcük daha vardır ki yaşamdaki rahatlığı dile getirir: Beatitudo. Lâtince beatus sözcüğü mal edinmeyle kut-sallaşmayı birleştiren bir sözcüktür dinsel mutluluk anlamına da gelebilen beatitudo sözcüğünün köküdür.

Türkçe'de mut bütün isteklerin yerine getirilmesi, ongun sözcüğü ise bol, verimli, bereketli, feyizli, bayındır anlamlarına gelir. Sözcük anlamlarının bu incelenmesiyle varılacak sonuç şudur:

"İnsanlığın dile getirdiği mutluluk, bolluk ve varlık içinde yaşamakla gerçekleşecek bir mutluluktur."

Mutluluğun bu kök anlamını gerçekleştir-meye çalışacakları yerde, bu anlamı değiştirmeye uğraşan öğretilerin başarısızlıkları bu yüzdendir. Bu dünyada sağlanması gereken mutluluğu öte dünya için söz vermekle, mutluluk uğruna mutluluktan vazgeçmeyi öğütlemek arasında hiçbir ayrılık yoktur. Orhan Hançerlioğlu "Başlangıcından Bugüne Mutluluk Düşüncesi" adlı kitabında "filozofların yersel saltanatı ile peygamberlerin göksel saltanat düşünceleri aynı noktada birleşirler" yargısına varmaktadır.

Mutluluğun nasıl elde edilebileceğini tartışabilmek için önce mutluluğun ne olduğunun anlaşılması gerek. Dinler, felsefeler, öğretiler doğru ya da yanlış hep bu soruya yanıt bulmaya çalışmışlardır. Savaşlar ve barışlar mutluluk uğruna yapılmış, bilgiler mutluluk için edinilmiştir.

Şimdi Antik Çağdan başlayarak günümüze kadar bu kavram hakkında neler söylenmiş ne gibi yorumlar yapılmış bir inceleyelim.

ANTİK ÇAĞDA MUTLULUK KAVRAMI

Antik Çağın İyon - Helen felsefesi başlangıçta doğanın kökeni üstüne yapılan ilk araştırmalardan sonra insana yönelmiş

neredeysse tümüyle mutluluk-erdem-bilgelik felsefesi olmuştur. Antik Çağ felsefelerinde mutluluk genel olarak düşünceci (idealist) ve ruhbilimsel açıdan ele alınır.

Abdera'lı atomcu-özdekçi düşünür Demokritos ilk kez mutluluk kavramını inceleyen kişidir. Demokritos'a göre ateş atomos'larının düzenli devinimi ile mutluluk oluşur. Euthymia deyimiyle de bu devininim sağladığı ruhsal rahatlık dile getirilir. Demokritos'un özdeyişi şudur: "Mutluluk duymadan yaşayanlar ancak budalalardır."

Demokritos euthymia'nın oluşabilmesi için erdem ve bilgelik şarttır der. Tüm Antik Çağ filozoflarının üzerinde birleştikleri ama farklı anlamlar verdikleri kavramlardır erdem-bilgelik kavramları. Antik Çağın büyük düşünürü Sokrates, insanların erdeme erişerek mutlu olacağını söylerdi. Sokrates'ten yola çıkan Kynikler, örneğin Diogenes mutlu olmak için hemen bütün isteklerden vazgeçmek gerektiğini söyleyerek serkeş bir yaşam biçimini seçer. Kynizm felsefesinin önemli adı Atina'lı Antisthenes'e (İ.Ö 444-368) göre:

"İnsanın ereği mutluluktur. Mutluluk ise her türlü bağdan kurtulmuş içsel bir özgürlükle gerçekleşir. Bunun için her türlü tutkuların kurtulması, zenginliğin, şan ve şöhretin peşinden koşmamasıdır."

Kynik Antisthenes bütün toplumsal ve bireysel değerleri yadsır. Ona göre insan, ponos (zahmet) ile güçlenir ve dayanıklılık kazanır. İnsan dünyanın belli hiçbir şeye bağlanmamalıdır, çünkü o bir kosmopolites eşdeyişle dünya vatandaşdır.

Sokrates'in öğrencilerinden Aristoppos'a (455-355) göre:

"Her davranışın nedeni mutlu olmak isteğidir. Yaşamın ereği mutluluk, mutluluğun ereği ise hazdır. Her varlık hazzı arar ve elemenden kaçır, haz sadece kendisi için istenilir. Doğal olan hiçbir şey utandırıcı değildir. Bilgelikten beklenen, hazların acıya dönmesini önlemektir."

Aristoppos Kuzey Afrika'da, bir Helen kolonisi olan Kyrene'de doğmuş sonraları Atina'ya yerleşerek okulunu açmıştır. Bir genelevden çıkarken kendisini görüp de kızaran bir öğrencisine, "utanma, utanılacak şey buraya girmek değil buradan çıkamamaktır" dediği söylenir.

Haz (Helence hedone) kavramını mutluluk açısından inceleyen Aristoppos'un öğretisinin adı felsefe tarihinde hedonisme'dir. Bu öğretiye göre:

"Erdem haz almada ölçülü olmaktadır. Gündelik hazları küçümsemek töresel hazlara yönelmekle bilge olunur. Bilginin hazzı kendisiyle barışık olmaktan geçer."

Aynı yıllarda yaşayan Hegesias, Kyrenelilerin hazcılık okulundan yetiştiği halde bu anlayışı ters yorumlayarak bir kötümserlik (pessimisme) felsefesi yaratır ve kötümser düşüncelerinden dolayı peisithanatos (ölüme çağırın) diye adlandırılır. Hegesias, insanın olumlu mutluluğa değil ancak olumsuz mutluluğa erişebileceğini öne sürmektedir:

"Mutluluk bir kuruntudur saf mutluluk yoktur, çünkü yaşamda her mutluluğa az ya da çok acılar karışmıştır. Yaşamın gereği olan hazzı ne yaparsak yapalım elde edemeyiz, o halde en iyisini yapmalı kendimizi öldürmeliyiz."

Antik Çağ felsefesine damgasını vuran filozof Platon bir diyalogunda öğrencisi Protarkhos'a şöyle seslenir:

"Mutluluk için iyilik gereklidir. İyilik yetkin olmaktır, kendi kendine yeterli olmaktır. İyilik güzellikten daha yüce bir kavramdır. İyiliğin içinde güzellik, orantı ve gerçek gizlidir. İyilik hazla-bilgeliliğin birbirine iyice karıştığı bir yaşayışta yer alır...Bak Protarkhos önümüzde iki çeşme var. Biri haz çeşmesidir ki bal akıtır. Öbürü bilgelik çeşmesidir ki sert ama iyi edici bir suyu vardır. İşte bu iki çeşmenin sularını birbirlerine elimizden geldiği kadar iyi karıştırmamız gerekir."

Platon Devlet adlı yapıtında mutluluk için şöyle der: "Mutluluk toplum içindir, biz devletimizi tüm topluma mutluluk sağlasın diye kuruyoruz. Yoksa bir sınıf ötekilerden daha mutlu olsun diye değil."

Antik Çağ Helen düşünürleri mutluluk için bilgeliği, bilgelige erişmek için bilgi ve erdemi koşul olarak görürler. Tüm bunları elde etmek için ise her şeyi tartıp ölçebilen bir aklı öne çıkarırlar. Bu istemler zaman zaman tiyatro yapıtlarına da geçer. Sophokles'in Antigone adlı trajedisinin son sahnesinde koro hep bir ağızdan şunu haykırır: "Ey insan, temkinli bir akıl mutluluğun ilk gereğidir"

Sonraki yıllarda insanı çepeçevre bağlayan Tanrı korkusunun onların mutlu yaşamına engel olduğunu öne süren düşünürler de ortaya çıkacaktır. Bunlardan biri olan Epikuros (İ.Ö.341-270) Tanrı korkusuyla ölüm korkusunun büsbütün serseme çevirdiği insanların, büyücülük eden annesinden titreye titreye nasıl yardım dilendiklerini hemen her

gün görüyordu. Epikuros, insanlara gerekli tek bilimin mutlu yaşama bilimi olduğuna inanmıştı ve şöyle diyordu:

"İnsanlara gerekli olan tek bilim mutlu yaşama bilimidir, bilimin görevi insanları mutlu kılmak olmalıdır. Mutluluğa engel olan iki büyük korkuyu Tanrı ve ölüm korkusunu silmemiz lazım. Şu güzelim dünyanın tadını çıkarmak dururken şişirilmiş bu iki kuruntu yüzünden acı çekmek neden?"

Bir başka yapıtında insanoğluna boş inançlardan kurtulması için neler yapması gerektiğini şu öğütlemelerle anımsatıyordu:

"İnsanı mutlu kılan usa uygun ve sade alışkanlıklar, isteyeceğimiz ve sakınacağımız şeyleri iyice ölçebilen ve ruha rahatsızlık veren yanlış ve boş inançları söküp atabilen bir akıldır, demek ki bilgeliktir. Bilgelik bütün erdemlerin kaynağıdır. Erdemli olmadan bilge de olunamaz. En yüce erdem ise insanı mutluluğa götüren araçları tam ve doğru olarak tartma erdemi olan phronesis erdemidir, bilgelik bu erdemle gerçekleşir."

Phronesis. Bu sözcük Helencede tartılma anlamına geliyor. Epikuros'tan günümüze, 300 mektubundan sadece 3 tane kalabilmiş. Ne çoktanrıcılık ne de tektanrıcılık işlerine gelmeyen bu yapıtları saklamamıştır.

"Bilge kişi ölümden korkmaz, nasıl yemeklerin bolluğundan değil de iyiliğinden zevk alırsak, yaşamın da uzunluğundan değil güzelliğinden zevk alırız. Madem ki mutluluğu elde edince herşeyi elde ediyoruz, o halde mutluluğa erişmek yollarını aramak olmalıdır ilk işimiz Menoikeos. İnsanın amacı salt sükün halinde (ataraxia) yaşamaktır. Bu

sükûnu bozacak her türlü bağlardan hattâ devlet işlerinden ve evlilikten bile kaçmalıyız. Övülecek tek bağlılık kardeşlik, dostluk bağlılığıdır. İnsanı mutlu kılan; akla uygun ve sade alışkanlıklar, arayacağımız ve sakınacağımız şeyleri iyice ölçebilen, ruha rahatsızlık veren yanlış inanışları söküp atabilen bir akıldır. Bütün bunların ilkesi ise bilgeliktir. Bilgelik mutlu bir yaşamın hem sonucu hem de nedenidir."

Antik Çağ filozoflarından Aristoteles (İ.Ö. 384-322) yaşamın amacını mutlulukta görür. Nikomakos'un Ahlâki adlı yapıtında, eylemlerimizin en yüce amacı nedir biçimindeki bir soruya yanıt olarak mutluluk'tur der. Ona göre mutluluk insanın en yetkin eylemi olarak kendi iç dünyasına dalmasıdır.

Stoa felsefesinin kurucusu Zenon (İ.Ö.336-264) da mutluluk arayan insanoğluna yol gösterir:

"Mutluluk istiyoruz... Haklısınız...Peki ama nasıl mutlu olabiliriz? Bilgeliğe erişerek... Bilgeliğe nasıl erişilir? Teorik ve pratik erdem elde ederek. Teorik erdem eşyanın anlamı üzerine doğru bilgi edinmektir. Pratik erdem ise akla uygun davranmaktır. Peki eşyanın anlamı üzerine elde ettiğimiz bilginin doğruluğunu nasıl kontrol edeceğiz?"

Bu soruları soran Zenon, yanıtını da kendisi verir:

"Bilginin, doğaya uygunluğuyla. Bunun ise denetimi şöyle olmalıdır: Tasarımlarımızı (katalepsis) ve sanılarımızı (doxa) bir yana bırakalım, açık seçik bilgiyi (episteme) edineyim. Bilge kişinin bilgisi böyle bir bilgidir." Sorular devam eder:

"Davranışlarımızın, elde ettiğimiz bu açık-seçik bilginin sonunda akla uygun olup olmadığını nasıl anlayacağız?"

Zenon burada dört ana erdem ölçüsü verir.

- 1- Doğru seçme erdemi "phronesis"
- 2- Sabırla katlanma erdemi "andreaia"
- 3- Ölçülü olma erdemi "sophrosyne"
- 4- Adaletle üleştirme erdemi "dikaiosyne"

Bu karşılıklar şu soruyu da gerektiriyor:

"Bu dört erdeme sahip olduğumuzu nasıl bilebiliriz?"

Zenon bu soruyu şöyle yanıtlıyor:

"Doğaya (akla) uygun davranarak. Tasarımlarından, sanılarından kurtulmuş bir akıl, açık-seçik bir doğa bilgisi, insana yaşamak ve mutlu olmak için en doğru ölçüyü verecektir."

Zenon tüm insanların aynı doğanın çocukları oldukları için kardeş oldukları savındadır:

"İnsanlar arasına ayrılıklar sokan kadın-erkek, zengin-yoksul, köle-efendi, ulus, din gibi bütün ölçüler doğal ölçü karşısında silinip gitmek zorundadır. Doğanın çocukları olan insanlar kardeşler, kardeş olunca da birinin öbürüne üstünlüğü olmayacağına göre eşit ve bağımsızdırlar."

Aynı doğaya bağlı olmak bireyi insanlığa (humanitas) ve evren yurttaşlığına (kosmopolitismus) götürmektedir.

Görüldüğü gibi Stoa öğretisinde günümüzü de hayli ilgilendiren ve gelecekte de kalıcılık gösterecek birçok değerler var. Stoa öğretisi zamanla Platon ve Aristoteles öğretisiyle karıştırılarak, Romalı filozoflar tarafından Romalılaştırılarak Roma düşünce sistemine

de geçecektir. Roma Stoacıları Cicero, Seneca, İmparator Marcus Aurelius ve köle Epiktetos tur.

İlk Romalı filozof Marcus Tullius Cicero mutlu olmak yolunun dostluktan geçtiğini vurgulayarak şöyle der:

"Dostluk, insanların insanlarla her şeyde yakınlık ve sevgi duygularıyla anlaşmalarıdır."

Cicero, insanlar arasında dostluğun olabilmesi için gerekli bazı nitelikleri şöyle sıralar:

1- Dostluk iyi insanlar arasında oluşur, iyi insan olmak için ise doğruluk, dürüstlük, hak-severlik, cömertlik gerekir.

2- Dostluk sürekliliği gerektirir, ancak bu sürekliliği sağlamak pek o kadar kolay değildir. Araya çıkarlar, siyasal düşünceler, tutkular, saplantılar karışır.

3- Dostluk her alanda uyuşmayı gerektirir. Bu uyuşma oluşmamışsa dostluk, sahte bir dostluktur.

4- Dostluk sadakati gerektirir. Kimileri önceleri erdemli insanlarken şöhret ve yetki elde ederek mutlu olduktan sonra değişir ve eski dostlarını hor görmeye başlarlar. Alınabilecek dünyasal şeyler güçlülerin malıdır. Dostluksa sadece dostun malıdır.

5- Dostluk akıllı kullanmayı gerektirir. Ancak bu akılcılık sevgi alanında filizlenen bir akılcılıktır.. Sevgi dostlukları hem kurar hem de korur. Sevgi ve dostluk aynı kökten gelirler: Amor, amicitia. Sevmek, hiçbir şeye

gereksinmeden, yarar beklemeden sevilene bağlanmak demektir. Yüze gülücüyle gerçek dostu ancak akıl ayırır.

6- Dostluk birliği gerektirir, dostlar arasında sadece sevgi ve beğenme değil saygı da bulunmalıdır.

"Bir insan göğe yükselerek evrenin ve yıldızların güzelliğini seyretseydi bu seyir ona hoş gelmeyecekti. Oysa yanında gördüklerini anlatabileceği bir dostu bulursa idi bundan çok hoşlanırdı." Dostluklar yukarıda sayılan nitelikler üzerine kurulunca yaşam mutluluklarla dolar.

MUTLULUK KAVRAMI ÜZERİNE ANTİK ÇAĞA GENEL BAKIŞ

Tüm Antik Çağ felsefe dizgelerinde mutluluk ruhsal rahatlık, ruhsal dinginlik anlamına gelir. Epikuros buna ataraxia, Stoa okulu apatheia, Demokritos eudaimonia, Pyrrhoncular adiaphorie derler. Mutluluğa erişmek için tümü erdem ve bilgelik koşulunu ararlar. Mutluluğa erdem ve bilgelikle erişilir. Ancak önerdikleri yollar farklıdır. Tüm tartışmalar erdem nedir, bilgelik nedir sorularında yapılmıştır. Örneğin bilgelik:

Sokrates'e göre: Kendini tanımak

Stoacılar göre: Doğaya uygun davranmak

Epikuros'a göre: Akla uygun davranmak

Aristoteles, Kloeobulos, Thales'e göre: Ölçülü olmak'tır.

Antik Çağ düşünürlerinin mutluluk, erdem, bilgelik konusunda zaman zaman birbirleri ile zıt olan düşünce yapılarını inceledik. Yazı dizimizin devamında Orta Çağ düşünürlerinin konuya bakış açılarını inceleyeceğiz.

Eski Gün Işığının Son Saatleri

Yazar: Thom Hartman Çeviren: Arın İnan

Kabile Topluluklarının En Yüksek Değerleri, İşbirliğiydi

Iroquois kabilesi, işbirliğinin nasıl bir şey olduğunu James Madison'a kabile toplantılarına katılma izni verdiklerinde göstermişlerdi. (Not: Madison Amerika Birleşik Devletlerinin 4. Başkanıdır) Madison o gün bin yıldır uygulanan ve Kristof Kolomb Amerika'yı keşfetmeden önce varolan ve kabileyi bu günlere getiren Iroquois Konfederasyonunun Büyük Bağlayıcı Yasasını öğrenmişti. Madison onların dahili kontrol ve dengeyi sağlayan hükümetsel sistemle ilgili fikirlerini adapte etmişti. Bu sisteme göre yargılama ve yasama birbirinden ayrılıyor, temsilciler

seçiliyordu. Madison bunu Benjamin Franklin ve Thomas Jefferson ile paylaştığında, üçü kafa kafaya vererek Amerikan Anayasasını ortaya çıkarmışlar, bu fikirlerden nasıl yararlandıklarını ise detaylı biçimde yazmışlardı. Hattâ Iroquois Konfederasyonu'ndan kırk iki kişiyi Albany Kongresine davet etmişlerdi. Franklin daha sonraki bir kongrede yaptığı konuşmada şunları söylemişti: "Vahşi ve cahil adamlardan oluşan altı kabile bir araya gelerek çağlar boyunca devam edebilen ve bozulmayan bir birlik yaratmışlarsa eğer, aynı şeyi on ya da bir düzine İngiliz kolonisinin

yapamaması imkânsız olmalıdır."

Bununla birlikte Amerika'nın ilk kolonileri hükümet kurmayı Iroquoisler'den daha iyi bildiklerini düşünmüşlerdi. Iroquois Konfederasyonu'nun binlerce yıldır uyguladıkları çift meclisli yasamaya ve yüksek mahkemeye öykünerek merkezi hükümetin gücünü sınırlayan kesin tanımlar getirdiklerinde yavaş yavaş monarşiye kaymaya başlamışlardı.

Ve neredeyse tüm koloniler, Iroquoisler'de uygulanan ve çoğunu erkeklerin oluşturduğu temsilcilerin yalnızca kabilelerin kadınları tarafından seçilmesi kuralının (ki kadınların hem seçme hem de görevden alma gibi bir fonksiyonları vardı) yanlış olduğuna hükmetmişlerdi. Böylece koloniler bu kuralı değiştirerek yalnızca erkeklerin böyle bir kararı vermesi gerektiğinde karar kıldılar.

Ayrıca Iroquoisler'in hâlâ bugüne kadar devam eden ve önemli olan tüm kararların-örneğin savaşmaya karar verme, ulusal sınırları değiştirme, diğer kabilelerle farklı ilişkiler kurmak gibi - seçilmiş temsilciler tarafından üzerinde tartışılması, münâzara edilmesi ve sonuca ulaştırılması kuralını da göz ardı etmişler, bunun yerine günlük kararları seçilmişlere danışmadan alma kuralını getirmişlerdi.

Kültürümüzün özündeki değer tam tersine işbirliği değil erk'tir. Tanrıların gücü insanların üzerindedir. Tek bir egemen grubun gücü diğer grupların üzerindedir. Erkeklerin gücü kadınlara üstün gelmektedir. Zengin olan fakire hükmetmektedir. İnsanların gücü doğayı ezebilmektedir.

Güç her şeyin üzerinde tutan ve değer veren bir kültürün, işbirliğini en yüksek değer olarak kabul eden bir kültürü silip geçmesi oldukça şaşırtıcıdır. Bu durum, güce en yüksek değeri veren kültürün daha üstün

olduğunu mu ifade etmektedir? Güce en yüksek değeri veren kültür sonsuza kadar var olabilecek midir? Bunlar iş birliğine önem vermiş olan kültürlerin yüzde biri kadar bir ömre sahip olacaklar mıdır?

Belki de neo-Darwinci'ler haklıydılar ve hayatta kalmayı başaran bu medeniyetler gerçekten de üstün olanlardır. Ancak, hayatta kalma savaşı yalnızca bir efsanedir ve henüz tam bir netlikle ortaya konulamamıştır. Çünkü tarih, güç merkezli kültürlerin eninde sonunda kendilerini mahvettiklerini gösteren bulgularla dolu olan bir tecrübedir.

Görelî bir huzur içinde yaşayıp duran Mezopotamya halkının içinden çıkan bazı kişilerin on binlerce yıl sonra ayağa kalkarak, diğer insanlar üzerinde nasıl hükümlanlık kurduklarını hatırlayın. Bu kişiler verdikleri mücadeleyi kazanarak taraflarını arttırmışlar, genişleyen güçlerinin üstünlüklerini ve haklılıklarını kanıtladığına inanmışlardı. Bununla birlikte bir gün gelmiş kurdukları sistem çökmüştü. Çöken sistemin ardından ülkede kıtlıklar, salgın hastalıklar baş gösterirken bir başka grup bu kez yeni bir deneme yapmış ve ortaya başka bir medeniyet çıkmıştı. Sonunda bu da çökmüştü. Bu, bu şekilde devam edip gitmişti. Mezopotamyalılar'ın, Yunanlılar'ın, Romalılar'ın, Hunlar'ın, Osmanlılar'ın, İnkalar'ın ve Aztekler'in sonları da böyle olmuştu.

NE YAPABİLİRİZ?

Bir zamanlar tüm insanlık doğayla nasıl uyum içinde yaşaması ve sürdürülebilir bir yaşamın nasıl olması gerektiğini biliyordu. İnsanların bazılarını bunu hâlâ bilmektedirler.

Modern medeniyetler daha iyi bir yaşamın tek yolunun tüketmekten ve doğayı ondan en iyi şekilde istifade edecek biçimde kullanmaktan geçtiğine inanmaktadırlar. Halbuki bunun tersini ispat edecek yığınla kanıt vardır.

Örneğin, 1997 yılının Ekim ayında, ormanların (özellikle de Alaska'da bulunanların) ticari amaçlı kesimlerine izin verildi. Buna neden olarak gösterilen şey, ağaçların kağıtlara, evlere dönüştürüleceğinden dolayı doğaya fazla karbon gazı verilmesinin önlenilebileceğiydi. Bu izni çıkaran kişiler kağıtların ve evlerin karbon dioksit alıp oksijen veremediğini, toprak oluşturamadığını ve su döngüsünü stabilize edemediğini unutmuşa benziyorlardı. Bu kişiler, kısa vadeli kârlarının ön plana alarak yani tüketim tanrılarının dediklerini yaparak, çocuklarımızın geleceğini riske atmışlardı.

Bu kitabın çoğu dünyadaki bazı şeylerin ne kadar kötü ve ne kadar yıkıcı olduğunu ve insan ırkının nasıl bu noktaya geldiğini gösteren örneklerle adanmıştır (her ne kadar bu kitap diğerleriyle mukayese edildiğinde daha olumlu ve iyimser gözükse de!). Anlatılanlar beş ve on bin yıllık bir süreyle ilgili olduğundan dolayı kitabın büyük bir kısmını kaplamaktadır. Kendimize daha iyi bir gelecek yaratabilmek için geçmişte çok iyi anlamamız gerekmektedir. Geçmişte söylenen yalanları ve yapılan yanlışları bir kez gördüğümüzde ve kültürümüzün hükmetmeye ve sömürmeye adanmış bir kültür olduğunu bir kez anladığımızda, cevaplar gayet basit ve doğrudan bir hal alacaktır bizim için. Gerçeği apaçık gören gözler duyan kulaklarla neyin neden işe yarayacağını anlayabilir ve yeryüzünü çocuklarımız için kutsanmış ve ümit vaad eden bir yer haline getirebiliriz.

Hepimizin yapabileceği belirgin şeyler vardır. Bunların çoğu da küçük ve basit şeyler olup, nasıl düşündüğümüz, nasıl gördüğümüz ve nasıl hissettiğimizle ilgilidir. Bazıları ise daha büyük ve daha dinamizm gerektiren şeylerdir.

Her şey bir insanın bazı şeylerin nasıl oluştuğunu ve nasıl bu hale geldiğini anlamakla başlar. Böylece kişi alternatifler üretir. Eğer

siz böyle bir anlayış noktasına gelmişseniz, bunu yanbaşınzadakilere de iletebilirsiniz. Ve bu zincirleme şekilde diğer insanlara da ulaşabilir.

Öyleyse kendimizi: DÖNÜŞTÜREBİLİRİZ

Diğer bir anlamda her birimiz düşünme ve yaşam tarzımızı değiştirebiliriz, tam anlamıyla çevre bilincine erişmiş, tümüyle uyanık, bilinçli bireyler haline gelebiliriz. Böylece eylemlerimizin yankısı da büyük olabilir.

**TEKNOLOJİLERİMİZİ
DEĞİŞTİREBİLİRİZ**

Geriye kalan petrolü bir sonraki enerji çözümünü geliştirmek için kullanmaya başlayabiliriz.

**DÜŞÜNME VE BİLİMİ KULLANMA
TARZIMIZI DEĞİŞTİREBİLİRİZ**

Bir zamanlar, gezegenimizin mahvolmasında birinci derecede rolü olan bilim, artık bize her şeyin birbirine nasıl bağlı olduğunu ve düşüncelerimizin ve yaptığımız en ufak bir hareketin bile gerçekten bir farklılık yarattığını göstermeye başlamıştır ki, işte bu iyi haberdır!

Bu derslerin çoğunu atalarımızın bil-geliğiyle bağlantı kurarak öğrenebiliriz. Çünkü: Onlar yaratılanların tümünü kutsal olarak kabul ediyorlar ve buna uygun yaşıyorlardı Hayata uyanışımızla ilgili belli şeyleri öğretiyorlardı (ki halâ öğretmekte idiler)

İşe yarar topluluklar yaratarak parlak bir gelecek yaratabiliriz. Çünkü: İnsanlar kendi istekleriyle bir araya gelerek topluluklar oluşturabilmekte, saygı ve sevginin hakim olduğu sürdürülebilir bir yaşamı hedeflemektedirler. Bu tarz topluluklar gezegenin dönüştürülmesinde ışık vazifesi görmektedirler. Siz de bu tarz topluluklarla iletişime geçebilir veya benzerlerini kendiniz oluşturabilirsiniz.

Gelecek AY: "Yeni Bilim" başlığıyla konumuza devam edeceğiz.

CANLI KRYON MESAJI

Tarihin Sonu

Seattle, Washington'da 20 Kasım 2010

Çeviri: Saffet Güler

Selâmlar sevgililer, Ben Manyetik Hizmetten Kryon'um... ve bunu her zaman söylüyorum. Bu, onun çokboyutlu olduğu anlamına geliyor, çünkü bu gezegende hala yanlış anlaşılıyor. Bu, realitenizin kuantum niteliğidir ve yaşamınıza dökülen birkaç şeyden biridir. Ben kuantum şekilde size hizmet ediyorum, ama Ruhun mevcut olduğu kadar mevcudum.

Bir an gevşeyin. Bugünün mesajı çok fasetlidir ve güçlüdür. Tarih ile ilgili bir mesajdır ve bunda bugün konuşulacak olan sözcüklerin ötesinde bile okunacak birçok

şey vardır. Odada bulunanlardan daha büyük bir dinleyiciye konuşuyorum. Şu anda dinleyen ve okuyan birçok insan var. Bu sayfadaki gözlerin, buradaki kulakların potansiyellerini biliyorum. Ve burada yüz kişi veya daha fazla insan olsa da, dinleyen binlerce insan var. Bana göre, onlar şu anda dinliyorlar. Bana göre, onlar şu anda okuyorlar.

Bugünkü mesaja "Tarihin Sonu" başlığını veriyorum ve bu bir kıyamet değil. Bunu lineer bir tarzda alın veya kuantum tarzda alın. Eğer başlığı lineer

tarzda alırsanız, korkabilirsiniz, çünkü zamanın sonu gibi görünüyor. Eğer başlığı kuantum tarzda alırsanız, bunun tarihsel enerjinin sonu olduğunu söylüyoruz. Gezegende gerçekleşmekte olan bir değişim var ve bu mesajın sonunda bu bildirim geri döneceğiz. Bunu doğru şekilde ve uygun şekilde yapmam için, belirli bir şekilde eğitilenlerinizde edinilmiş olan tarihsel enerji nedeniyle bazılarını kızdırabilirim. Bu nedenle sabırlı olmanızı ve mesajı size verirken benimle birleşmenizi istiyorum.

Sizi geriye götürmek ve bazı şeyleri açıklamak, tarihsel zamanlarda olanların resmini çizmek istiyorum. Tektanrıcılığın babası İbrahim'e geri gitmek istiyorum. İbrahim sizlerin modern spiritüel inanç dediğiniz şeyin tarihine bakmak istediğimiz yerde, çünkü dünyanın düşünme şekli bu. Oh, ondan önce birçokları vardı. Bazılarınız Lemuryalısınız ve ne demek istediğimi biliyorsunuz. Ama İbrahim sizin gezegendeki büyük dinlerin babası dediğiniz şeyin başlangıcını temsil ediyor. Size, gerçekleşen şeylerin tarihini vermek istiyorum ve buna dikkatle bakmanızı istiyorum.

İbrahim, Musevilerin Babası

Şu anda modern Irak'ın bir parçası olan Ur'da doğan İbrahim'i [Abraham, Abram] onurlandırmak istiyorum ve oğullarını onurlandırmak istiyorum, oğullarının hepsi Sara'dan değildi. Sözüünü etmek istediğim İsmail. İbrahim Musevidir... Büyük Musevi peygamberi. İsmail onun oğludur. İsmail'in Musevi olmadığını söyleyemezsiniz. İsmail Hebron'da doğdu. İlave olarak, o çok İsrailidir. İsmail Musevidir.

Şimdi bazıları Musevi soyağacının erkekler [anne tarafı] tarafından hesaplandığını savunacaktır. Ama Ruh DNA'ya ve Akaşik soyağacına bakar, bu nedenle spiritüel olarak İsmail Musevidir. Musevilerin soyağacının parçası olarak gelmiştir.

Siyasi nedenlerden dolayı İsmail Musevi insanlarda bile gündemden düştü. Sonra İsmail tüm Arapların atası oldu... Arabistan'ın babası. Bundan dolayı, Arapların Musevi kanına sahip olduğunu, İbrahim'in kanının onlarda aktığını söyleyebilirsiniz. Ama ilk zamanlarda Museviler İsmail'i toplumdan dışladılar. Böylece tek bir Tanrınız ve tektanrıcılık olmasına rağmen ve Tanrı'nın sevgisi ve Tanrı'nın birliği prensibiniz olmasına rağmen, bir bölünme oldu. Gerçek, gerçek olma-yan şeylerle karıştırıldı, bugüne kadar bile, Haremi Şerifte neredeyse kurban edilecek olanın İshak değil de İsmail olduğunu söyleyecek olan bir milyar İnsan Varlığı olurdu. Onlar ayrıca onun Musevi olmadığını söyleyeceklerdir.

Buradaki gerçek nedir? İnsan Varlıklar birleşmek için yapılmadı. O günlerden bu yana ve hatta doğduğunuz günlerde bile eski enerjide, üzerinize örtülen enerji sizi birleştirmek için değil, ayırmak içindir. Ve bu nedenle buna eski enerji diyoruz. Oh, daha iyi bilen bilge adamlar ve kadınlar vardı, ama ayıran ve bölen eski enerjidir ve aslında "hepsi Musevi" olan milyonlarca insanda nefretle ayrılıklar yaratan eski enerjidir.

Muhammed'in Güzel Birlik Mesajı

Size Muhammed peygamberden söz edeyim. Muhammed İbrahim'in soyağacın-

dan olan İsmail'in soyağacındandır. Bundan dolayı, Muhammed Musevi kanına sahipti, bu onun soyağacı idi, ama kültürü olması gerekli değildi. Ama onun Akaşık soyağacı İbrahim'dendir [Kuran'a göre İbrahim İslamın kurucusudur]. Muhammed'in bir melek varlık ile bir kereden çok güzel buluşmaları oldu. Melekler o zamanlar insanlar ile basit 3B şekillerde konuşurlardı. Ama o zamanlar İnsan Varlıkları ile konuşan meleklerin çoğunun Musevi soyağacından olanlarla konuştuklarını kaçımız düşündünüz? Muhammed gibi, Musa gibi, İsa gibi, İbrahim gibi. Çünkü bu tarihin oluşturulmasının parçasıydı, Musevi soyağacını insanlığın çekirdek Akaşası için önemli yapan şeyin parçasıydı, daha önce "Museviler nasıl giderse, Dünya öyle gider" demiştik. Aslında, orada önemli olan bakılacak bir şeyler var ve bu yakında değişecek. Çünkü bizim gözlerimizde "Museviler" Orta Doğudakilerin hepsidir.

Muhammed'in meleklerden aldığı bilgi şuydu: "Arapları birleştir ve onlara İsrail'in Tanrısını ver." Ve o yaptı! Aldığı bilgi güzeldi ve daha sonra takipçileri tarafından yazıldı. Bunların hepsi Tanrının inanılmaz sevgisi ve insanlığın birliği ile ilgiliydi. Muhammed peygamber ayrılıkçı değil, birleştirici idi.

Muhammed'den uzun süre önce İsa geldi, Musevi İsa. O sizin bugün Hristiyanlık dediğiniz şeyden sorumlu oldu. Onun tüm havarileri Musevi idi. Hristiyan kilisesini başlatan balıkçı Peter Musevi idi. Ve size burada bir birliğin olduğunu hatırlatmak için bu şeyleri anlatıyoruz. DNA'nın 12 katmanının İbranice isimlere sahip olmasının belki de bir nedeni vardır,

sevgililer. Aslında bu, Muhammed, İsmail, İshak, İbrahim ve İsa'nın soyağacı dahil, üstatların onurudur. Bunların hepsi orijinal spiritüel dilin parçasıdır [İbranice].

"Oh, Sümerliler ve ondan önce Lemuryalılar vardı" diyebilirsiniz. "Sanskrit ve Tamil ve birçok başka çok eski dil var". Doğru, ama bugünün dilinden konuşuyoruz, gücü olan, ilginiz olabilen dil. Ve bu, gezegende yürümüş olan üstatların saf soyağacı tarafından konuşulmakta.

İnsanlık tüm bunlarla ne yaptı? Musevi üstatların verdikleri tüm bu kutsal bilgi ile ne yaptı? Savaşa gittiler, çünkü İnsanlar şeyleri ayırırlar. Onları biraraya getirmezler. Tek güzel Tanrı ile, tüm varolanın Yarattıcısı ile birlikteyiz ve buna inanan milyonlar var, buna rağmen onlar Tanrı'nın söyledikleri hakkında, hangi peygamberin en iyi olduğu hakkında, Tanrının hangi grubu en çok sevdiği hakkında birbirleri ile savaşa giriyorlar. Bu çok eski bir hikâyedir, binlerce yıllık bir hikâyedir. Ama eski enerjinin ne ile ilgili olduğunu tam olarak gösterir.

İnsan Doğası?

Şimdi, bazılarınız "Bu İnsan doğasıdır" diyeceksiniz. Bundan dolayı, İnsanlarda olan şey bu ve bu kendisini tekrar tekrar yineleyecek ve bu bazılarının asla değişmeyeceğini söyledikleri İnsan doğasının çorbasında yıkanmış tarihin enerjisidir. Bu nedenle, bunun tekrar tekrar gerçekleşeceğini söylerler. Bunun, gezegende tarihi sona erdirecek olan bir şeyler gerçekleştiği için olmadığını size anlatmak için buradayım sevgililer. Bu tarihin eski

enerjisini sonlandırarak. Eski İnsan doğasını sonlandırarak, çünkü bu evrimseldir.

Doğuştan İtibaren Nefret Öğretiyor

Bugün dünyada, İsrail'de doğan birçoklarına doğuştan itibaren etraflarındakilerden hoşlanmamak ve güvenmemek öğretiliyor. Bu dünyada tarihte bu zamanda, İsrail'in çevresindeki ülkelerdeki insanlara doğuştan itibaren Musevilerden nefret etmek öğretiliyor. Dikkatle öğretiliyor. Her şeye rağmen, onlar bu ayrılıktan gurur duyuyorlar, çünkü bu söz konusu atalarının soyağacıdır ve onlar tarihi protokolu izlemek isterler. Ayrı kalmak isterler. Yine de bunun değişmekte olduğunu size söylemek istiyorum. Oh, bu gerçekten değişiyor! Beklemediğiniz yerlerde değişiyor. Kudüs'te değişiyor. İran'da değişiyor. Ve çocuklar uyanıyorlar ve şöyle diyorlar, "Onlardan neden nefret etmem gerektiğini tekrar anlat? Onlar ne zaman, ne yaptılar? Onlar değildi. Onların ataları idi. Şimdi burada olanlar tarihe katılmadılar. Bana tekrar anlat, çünkü bunu hissetmiyorum"

Anne babalar kafalarını sallayıp şöyle diyorlar, "Söylediğimiz gibi yap, çünkü gelenek ve tarih onların bizim düşmanımız olduğunu ve daima düşmanımız olacağını söylüyor." Ve çocuklar şöyle diyor, "Hayır. Bunu yapmayacağım, etrafımdakiler de yapmayacak." Bu, gezegende yavaşça bir fark yaratıyor ve kaydedilmiyor. Çünkü dünya çapındaki medyanızın bu yeni enerji ile ne yapacağına dair fikri yok ve onlar için haber olarak bile görülüyor. Onlar eski İnsan doğasına batmışlar, ayıran şeyler haber, birleştiren şeyler haber değil. Buna rağmen bu, bu gezegenin bugün gördüğü en büyük enerjilerden biridir.

Bunun gerçek olduğunu anlatmak için buradayım. Oh, size bildirmek istediğim başka şeyler var.

Kalıp Şekillendirildi - Birlik Çalışıyor

Avrupa'dan konuşalım - Doğu ve batı Avrupa. Tarihe bakın. Avrupalıların tarihine bakmanızı istiyorum. Onlar hakkında ne biliyorsunuz? Okulda onlar ile ilgili neler öğrendiniz, Amerikalılar? Tüm o tarihleri ve olayları öğrenmek zorunda kaldınız. Yaklaşık 200 yıl yaşındaki bir ülkede oturuyorsunuz ve yüzlerce yıl süren tüm o savaşları ve tüm o fatihleri ve tüm o ordu özelliklerini hatırlamak zorundaydınız! On dört yüzyıl, 1300'ler - şu andaki yüzyıla kadar düzenli olarak birbirlerini fethettikleri görülüyordu. Birbirleriyle okyanusun dalgaları gibi savaştılar, sürekli olarak ve tahmin edilebilir şekilde. Bundan yoruldukları zaman, başka kıtaları fethettiler. Tek başına küçük İspanya ülkesi tüm Güney Amerikayı, orta Amerikayı ve hattâ Kuzey Amerikayı fethetmekten sorumludur. Bugün milyonlarca insan onların dilini konuşuyor.

Napolyon'un orduları bir nehirde akan su gibi Avrupanın her yanına yayıldı, yoldaki her şeyi fethetti. Bugün Avrupa'da hâlâ hangi ülkeye ait olduklarını bilmeyen bazı şehirler var! Bunun nedeni onların sınırlarının sık sık değişmeye devam etmesidir! Şimdi, bu tarihtir. Buna dikkatle bakmanızı istiyorum. Yine, "Bu insanların yaptıkları şey. Onlar sınırlar ve kültürler yaratır ve savaşa giderler. Bu İnsan doğasıdır" diyenler olacaktır.

Elli yıl önce, bu yeni enerji gelmeye başladı. Oh, hizalanmalar yavaş ilerliyor,

sevgili İnsan Varlığı, ama o buradaydı. Başlıyordu; başlangıç idi. Elli yıl önce, Avrupa'da bir şeyler oldu ve o zamandan bu yana bununla ilgili pek bir şey duymadınız. Bazı çok berrak düşünürler II . Dünya Savaşından sonra biraraya geldiler ve şöyle dediler, "Eğer farklı bir şeyler yapmazsak ve bugünün düşünce kutusunun dışına çıkmazsak, bu tekrar gerçekleşecek çünkü yaptığımız şey bu. İnsan savaş yapar." Amerika adı verilen genç ülke bile savaşa girdi. Amerikanın kendisi o savaştan önce neredeyse bölünüyordu, çünkü insanın yaptığı şey budur. İnsanlar iyi şeyleri ayırır, bölerler. Yeni bir şeyler deneyebilecekleri o bilge adamlar için açtı, işe yarayacak bir şeyler, ayrılık yerine bir birlik. Ve böylece bir fikir oluşturdular. Size bunun ne olduğunu anlatayım.

Kendilerine şöyle dediler, "Yapabileceğimiz kadar çok sayıda ülke, 'ülke eyaletler'in toplanmasını kabul etse idi ne olurdu? Eğer buna şimdi başlarsak ve yavaşça ilerlersek, en sonunda sınırların kalkacağı, kontrol noktalarının ve pasaportların olmadığı noktaya kadar birlikte ticaret yapabileceğimiz bir sisteme sahip olabilirdik. Tüm bu kültürler ve daha önceki düşman ülkeler hepsi birlikte eşit olarak ticaret yapardı ve bunun gerçekleşmesi için ortak bir para birimine bile sahip olabilirdik. Amerika Birleşik Devletlerine bakın, çünkü orada bu şekilde işliyor. Avrupa bir daha asla kendisiyle savaşa girmezdi. Savaşa giremezdi, çünkü finansal olarak müttefik olurdu."

Elbette, buna güldüler! Bunu duyan herkes bunun yapılamayacağını ve çözülmesi gereken çok fazla sorun olduğunu söyledi. Buna karşı gelenler

şöyle dediler, "Hayır, hayır, hayır. Yaptığımız şey bu değil. Çok fazla sayıda farklı kültürlerimiz var. Güçlü para birimi olanlar var, zayıf para birimi olanlar var. Çok fazla engeller var. Sınırdaki kontrol edilmeden bir ülkeden diğerine gidildiğini hayal edin? Bu işe yaramaz. Siz kimsiniz ki böyle şeyleri öneriyorsunuz?" Ve ileri düşünceli olanlar şöyle dediler "Bizler birleştiricileriz. Ve bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyoruz, kuvvetimiz olacak ve bir daha asla savaşmayacağız" Bu iki nesil önceydi, 50 yıl önce.

Bugün, Avrupa Birliğiniz var. Her zaman fazlası var, üyeler orijinal ülke sayısını geçti. Bazıları kabul edilmek için sırada bekliyor! Sınırlar gitti ve kontrol noktaları yok ve Euro adı verilen para birimi dünyadaki en güçlü para birimi, sizinkinden bile güçlü [ABD]. Şimdi, size bunu neyin yaptığını anlatayım. Bu, 50 yıl önce gelişmekte olan bilinç değişimidir. İki nesildir, bu özgür düşünürlerin yavaşça daha önce hiç bir araya gelmeyen şeyleri birleştirmesini sağladı. Sonuç? Bu ülkeler birbirlerini tekrar fethetmediler, çünkü "tarih" o anda sona erdi. Avrupa için yeni bir paradigmaya başladılar ve insanın bildiği tarihsel bir profile sahip olmayan bir paradigma idi. Bölgenin eski tarihi gitti ve kendisini tekrarlamayacak.

Avrupa'nın eski Doğu Bloğunda olanlar, bugün hâlâ çok az birleşme olan yerde bulunanlar, şöyle diyecekler, "Tarih kendisini yine tekrarlayacak. Biz onun kurbanlarıyız. Bu yalnızca zaman sorunu." Ama onların hepsi bu şekilde hissetmiyor. Kendi kültürlerinde daha önce konuşulmasına hiç izin verilmeyen spiritüelliğin birliğini hissetmeye başlayanlar var. Onlar

eski paradigmanın kutusunun dışında olan özgür düşünürlerdir. Bu yenidir.

Podyumlarda ve kürsülerde duranlar ve "Tarih sona erdi. Bu ıstırapın sonudur. Diktatörlüğün sonudur. Bizi küçültecek olanların sonudur. Kim olduğumuzu keşfetmenin başlangıcıdır" diye ilan ediyorlar. Ve bunları tam sözcükleri ile söylemeseler bile, içlerindeki yaratıcıyı keşfediyorlar, Tanrının birliği. Böylece bu, Meleğin Muhammed'e anlattığı şeye tam bir geri döngüdür, öyle değil mi? Çünkü birlik barışın anahtarıydı ve hala öyledir. Bu kutsal bir prensiptir ve asla değişmez.

Bunun gerçekleşeceğini kim düşünürdü? Amerika Birleşik Devletlerinin kurucuları 200 yıl önce şöyle dediler, "Daha önce hiç denenmemiş olan bir sistemde fiziksel sınırları olmayan eyalet ülkeler grubu oluşturalım. Bu birlik olacak, Amerika BİRLEŞİK Devletleri." Bunun sınavları vardı, ama birleştiriciler kazandı. Ve bu nedenle bu ülke bu durumdadır ve olduğu şey ve yaptığı şey için saygı duyulmaktadır. Çok genç bir ülke, ama yeni enerjiyi temsil ediyor.

Bağımsızlık Bildirgesi kanallık ile alındı. Bunu biliyor muydunuz? Tanrıdan yardım isteyenler tarafından kollektif bir çabayla kanallık edildi. Onu okuyun ve içindeki kutsal olan şeyi hissedin, çünkü o birleştirir ve ayırmaz.

Güney Amerika ve Yeni Enerji

Güney Amerika aynı şeyi düşünmeye başlıyor. Partnerim oradaydı ve o topraklardaki potansiyel geleceğin enerjisini görmesine izin verdim.

Güney Amerika ile ilgili olarak sizin için tarihi resmetmek istiyorum. Her bir ülkenin bir diktatörü olduğu bir zaman vardı. 15 yıldan daha az süre önce, ekonomileri başarısızlığa uğradı ve para birimleri değersizleşti. Sıkıntı, çatışma ve öldürme standart hale geldi. Yağmacı uyuşturucu lordları açıkça sokaklarda öldürüldüler ve her yerde yozlaşma vardı. Politikacılar bile korku yarattılar ve bir gecede birçok insan yok oldu, bir daha hiç görülmediler. Bugün bu şekilde değil. Bugün, devam eden bir istikrar var, birbiri ardına ülkeler kültürlerine yeni, pozitif, istikrarlı bir enerji getiriyorlar. Herhangi türde çok uluslu liderlik veya yönlendirme ile yoğunlaşmış çaba olmadan, 15 yılda bu nasıl değişmiş olabilir?

Tüm kıtada, sadece tek bir diktatör kaldı. Neler oluyor? Bunun şaşırtıcı olduğunu düşünüyorsanız, henüz işitmeyeceğiniz hazırlanmakta olan bir hareket var. Ama onlar tam şimdi bunu tartışıyorlar, size onların ne düşündüklerini anlatayım, "Bu ülkeleri alıp sınırları yok etseydik ne olurdu?" Aşına geliyor mu?.. Onlar bunun hakkında konuşuyorlar. Hiç kimsenin bu konuşmaları rapor etmediği arka odalarda, şöyle diyorlar, "En sonunda Kolombiya'nın tepesinden Şili'nin tabanına kadar tek bir para birimine sahip olma planına ne dersiniz? Güçlü olurduk ve birleşirdik." Ve sevgililer, bunun işe yarayacağını ve 50 yıl sürmeyeceğini anlatmak için buradayım. Yakında tek diktatör de gidecek ve birleşme başlayabilecek. Bu gezegende gerçekleşmekte olan bir değişim var.

Afrika

Bunun sizin farkında olmadığınız başka

bir yerde gerçekleşmekte olduğunu anlatayım, Afrika ülkelerinin birliğinin başlangıcı. Yakında kıta daha önce hiç sahip olmadıkları bir şeye sahip olacak ve o kıta iyileştiği ve AIDS ve büyük hastalık olmadığı zaman, sizin sahip olduklarınızı isteyecekler. Evler, okullar ve yozlaşma olmadan çalışan bir ekonomi isteyecekler. Nesillerdir "Afrika'nın Tarihi" adı verilmiş olan şeyde güç için kendi nüfuslarını öldüren dar görüşlü liderler ile işleri bitecek. Yakında Afrika'da tarihin sonu olacak ve yeni kıta ortaya çıkacak.

Kuvvetin beklenen bölgelerden gelmeye-bileceğinin farkında olun, çünkü yeni liderlik mayalanıyor. Orada nüfusun çok hazır olduğu çok fazla topraklar var, iki nesil ve artı 20 yıl içinde gezegendeki en güçlü ekonomilerden biri olacak. Ve bu, birkaç kişi tarafından bir araya getirilen birleştirici bir fikir nedeniyle gerçekleşecek. Bunlar gezegenin potansiyelleridir ve bildiğiniz şekliyle tarihin sonudur.

Yaklaşık 70 yılda, bu Afrika kıtasını refaha ve barışa götürecek olan siyah bir adam olacak. O bir başkan olmayacak, ama bir planlayıcı ve devrimci ekonomik düşünür olacak. O ve onunla birlikte güçlü bir kadın tüm kıtada planı gerçekleştirecek. Onlar birleştirecekler. Bu potansiyeldir ve plandır. Afrika yüzyıllar süren hastalığın ve çaresizliğin küllerinden yeniden doğacak ve gün için iyi ürünler yaratabilen işçilerle tutarlı ekonomik güç yaratacak. Çin'in ekonomik olarak güçlü olduğunu düşünüyorsunuz? Çin kendi tarihinin eski yollarının gizliliği ve önyargısı ile kösteklenerek yaptığını yapmak zorunda. Çin en sonunda özgür düşünürlerin ve hızlı değişimin toprağı olan Afrika ile rekabet

etmek zorunda kalacak. Çin'in, özgür İnsan ruhunun ilerlemesine hiçbir kültürel engeli olmayan büyük bir rakibi olacak.

Buradakiler, gezegenin geleceğini tekrar değiştirecek olan yaşlı ruhlardır, bunu bugün kendi yolunuzla yapıyorsunuz. Bugün ışığınızla bilincin karanlığına karşı çarpışıyorsunuz ve dinin üzerinize yerleştirdiği son savaşlardan birini yapıyorsunuz. Bu nedenle buradasınız, şefkatli düşünceleriniz ile gezegene ışık getirmek için. Bu, "Işık içişinin işidir".

Kuzey Amerika'da Spiritüellik

Amerika dediğiniz bu yerde, 350 türden fazla Hristiyanlık vardır. Tek bir Kurtarıcının hikayesi var, ama onun söyledikleri, ne denemek istediği ve kim olduğu hakkında birçok fikirler var. O fikirlerin her birinin dallandığı ve yeni bir kilise yarattığı görülüyor. Tektanrıcılığın Tanrısı yüzlerce parçaya bölünmekten muzdarip.

Kilisenin hikayesi o kadar olağanüstü olmadı, eğer tarihin kilisesine vermiş olduklarını bilseydi Peter mezarında ters dönerdi. Hristiyanların köyleri dolaştıkları, köylüler onların kurtarıcısına inanmadıkları için köyleri yaktıkları ve yağmaladıkları bir zaman vardı. Bu, İspanyol Engizisyonu sırasındaydı. Onlar terörist idi! Bunu dinlemelisiniz sevgililer ve duygularınızı uyandırmak istemem ama şunu söyleyeceğim: Herhangi bir ruhsal inancı kötü olarak etiketlemeden önce, tarihe bakmalısınız: Hristiyanlar da çok erken zamanlarda bunu yaptı. Museviler de yaptı ve ilk Müslümanlar da yaptı. İbrahim'in radikal fanatik çocukları yüzyıllardır birbirleriyle savaştı. İnsanların yaptığı budur.

İnsanlık bunu yapıyor. İnsanlık ayırıyor. Tanrı için savaşa gidiyor. Yaratıcı enerji tek bir enerji olduğu zaman, kendisini bile kutulara ayırıyor!

Tarihin bu söyleminin sona erdiğini anlatmak için buradayım, çünkü İnsan doğasının parametresi değişmeye başlıyor ve çocuklar bunu biliyor! Ve onlar bunu görmeye ve bir araya getirmeye başlıyorlar. Görüyorsunuz, bu gezegende gerçekleşen bir değişim var.

İnternet: Birleşmenin İlk Dünya Çapındaki Aleti

Şimdi size düşünecek birkaç şey veriyorum: tarihi olarak İnternet ile ilgili ne düşünüyorsunuz? Dünyadaki tüm ülkelerin vatandaşları birbirleriyle elektronik sınırlar olmadan konuşabiliyor. O ulusların genç insanları birbirlerini görebiliyorlar, birbirleriyle konuşabiliyorlar ve fikirlerini ifade ediyorlar. Hangi ülke bunu baskı altında tutarsa tutsun, onlar bunu yine de bir şekilde yapıyorlar. Onlar bilincin, birliğin, çok kültürlü bilincin ağını oluşturuyorlar. O kalmak için burada. O yeni enerjinin bir parçasıdır. Genç insanlar bunu biliyor ve yolu gösteriyorlar.

10 yıldan fazla bir süre önce bir kehanet verdim. "Herkesin herkesle konuşabileceği, bu nedenle komplo olamayacağı" bir günün geleceğini söyledim. Çünkü komplo ayrılığa ve gizliliğe dayanır, sadece birkaç kişinin bildiği karanlıkta saklanan bir şey. Son zamanlarda haberleri gördünüz mü? Neler oluyor? Bu, tarihe karşı olduğu görünen, gerçekleşmekte olan yeni bir paradigma olabilir mi?

Yeni Çağ

Sonra Yeni Çağ var. Size 20 yıl önce gerçekleşen bir şeyi anlatabilirim. Bu partnerimin geçmek zorunda kaldığı bir şeydir: Batı bölgelerinizden birinde [ABD'nin], Kryon'u yüzyılın şeytanı olarak etiketleyenler vardı. Yeni Çağda saygı duyulan ve iyi düşünülen bazıları tarafından partnerime saldırılar yapıldı. Bu, birçok kitaplar yazmadan önce, mesajıyla Birleşmiş Milletlere gitmeden önce onu durdurmak isteyen bir enerji idi. Kanallığının üçüncü yılında idi ve onun mesajını yok saymak için organize bir çabaya dahil olan birçok insan vardı. Partnerim dizleri üzerinde bana sordu, "Neden? Neden sevgi üzerine kitaplar yazanlar başkalarının çalışmalarını öldürmeye çalışıyor?" Ona şöyle dedim, "İnsanların yaptığı bu. Onlar fethederler, bölerler ve bunun kendi çalışmalarının hayatta kalmasının parçası olduğunu hissederler." Sonra ona onların her zaman bunu yapmayacaklarını ve bunun İnsanlığın bilincinde olmadığı bir zamanın geleceğini anlattım. Bu nedenle partnerim burada, yeni enerjiyi kolaylaştırmaya yardımcı olmak için.

Eğer bir Arap ve bir Musevi birbirlerine bakıp Akaşik soyağacını görebilirlerse ve tek bir aile görebilirlerse, umut vardır. Eğer farklılıklarının artık birbirlerini öldürmelerini gerektirmediğini görebilirlerse, o zaman tarihte değişimin başlangıcı olur. Ve şu anda gerçekleşen budur. Hangi spiritüel inanca sahip olursa olsun tüm insanlık birleşme yerine ayrılığın tarihi tuzağına düşmekten suçlu oldu. Şimdi bu değişmeye başlıyor. Gerçekleşmekte olan bir değişim var.

Bilge Kral

Sizi çok bilge bir kral olan Süleyman'a geri götürmek istiyorum. Bu çok ünlü bir hikâyledir, iki kadın aynı çocuğun annesi olduklarını iddia etmektedir. Her ikisi de tek bebeği ona vermesi için Süleyman'a yalvarırlar ve sorunu çözmesi için Süleyman'a bırakırlar. Kararını vermeden önce sonucu bilen bilge kral, çocuğun ikiye kesilmesini emreder. Kadınlar çocuğun yarısını alacaktır. Süleyman ne olacağını bilir ve bu gerçekleşir. Kadının biri hemen bembeyaz kesilir ve "Çocuğu öteki kadına verin" der. O zaman Süleyman çocuğun kime ait olduğunu hemen anlar. Çocuğu diğer kadına verendir. O gerçek annedir.

Bunu nasıl bildi? Çünkü şefkat gezegendeki en bilge şeydir ve çözüm ve birleştirme ile doludur. Bu dünyayı süpüren bilge, ilahi, dişil annenin şefkatidir ve yerküre değişimi hissederken Kundalini bir kıtadan diğerine ilerlemektedir.

Bazıları süreçte umutsuzca yalnız hissediyor ve anlamıyor. Eğer bir bilgisayarı bilinci olsaydı, onu kapattığınızda ve yeniden açtığınızda nasıl hissedeceğini hayal edin. Olmuş olan her şeyin anısını kaybedecektir.

İnsan bilinci, tarihin bir sonra neler olacağını kontrol etmediği başka bir paradigmaya kendisini yeniden açarken (yeniden yüklerken), şu anda İnsan bilincinde de aynı şey geçerli. Ve hissettiğiniz şey budur, herhangi türde İnsan doğası tarihine sahip olmayan bir paradigmaya potansiyel yeniden yüklemeye yalnız hissetmek.

Şefkat ve Birlik Yeni Enerjidir

2012'nin enerjisi 16 yıldır sizinle birlikte idi ve 20 yıl daha sizinle birlikte olacak. Galaksi ekvatorunun merkezinde hareket ederken, hizalanma bu şekilde çalışır. Ekinoksların presasyonu [yerkürenin yalpalaması] etkisini gösterirken ve siz hizalanmanın ortasına ilerlerken, bu 36 yıllık bir deneyim penceresidir, bir kış gün dönümü tarihindeki artı gösterge değildir. Siz bu enerjinin içinde yaşıyorsunuz ve birkaç yıldır bunun içindeydiniz, Yeni Çağcılar.

Şimdi, sadece bu odadakilere konuşalım; dinleyicilere değil, okuyuculara değil. Odadakiler ile konuşmak istiyorum. Bu enerjide oturanlarla konuşmak istiyorum. Bugün buraya geldiğinizden farklı ayrılmayı istiyorum. Meleksi olan, içinizdeki yaratıcı enerji olan, size bilgeliği verecek olan aktivasyon ile gitmenizi istiyorum.

Buradaki herkes kanalın yaptığına inanmıyor ve bunun önemi yok. İşte bugün için sınavınız, talimatlarınız. Onlarla aynı konuda düşünmeseniz bile buradakilere aile olarak bakabilir misiniz? Onları sevebilir misiniz? Bu yerden çıkıp "Pekala, bir daha bunun gibi bir toplantıya gitmeyeceğim. Onlar çılgın" deme seçiminiz var.

Veya şöyle diyebilirsiniz, "Bir daha bunun gibi bir toplantıya gitmeyeceğim, çünkü onların düşündüklerini kabul etmem gerekmiyor. Ama onları seviyorum ve herhangi bir zamanda evime gelebilirler. Benimle akşam yemeği yemek isterlerse, bu tamamdır. Ve onlarla şakalaşabilirim ve onlarla birlikte olabilirim ve ellerini sıkabilirim. Hattâ onlardan biriyle evlenebili-

rim de, çünkü tek bir Tanrı olduğunu, tek bir Yaratıcı olduğunu ve hepimizin içinde olduğunu kabul ediyorum. Onlarla aynı fikirde değilim, ama kendimi bütünleştirebilirim."

Böylece fikirlerinizin ve farklılıklarınızın artık sizi ayırmadığı anlayışına sahip olursunuz. İnsan Varlıklar sınırları olmadan birbirlerinin yanında var olan ülkeler gibi bir arada var olabilirler. Onların kültürleri hala eşsizdir ve hala kendi ülkelerine sahipler. Ama şimdi daha büyük bir planda birlikler, birbirleriyle bir daha hiç savaşılmayacakları bir plan. Savaşamazlar. Onların varoluşları birbirlerine bağlı. Birleşme bunu yapar. Süleyman bunu biliyordu ve sır şefkattir.

Sevgililer, bu yerden birbirinize şefkat duyarak ayrılın. Evinize gidip televizyonu açtığınızda ve politik olarak sizinle uyum içinde olmadıkları için aynı fikirde olmadığınız birilerini gördüğünüzde, onları sevebilir misiniz? Ne olursa olsun onların içindeki yaratıcıyı görebilir misiniz? Onların, birlik içinde birlikte çalışmaya zorlanmanız için bu ülkede kurulan şeylerin oyununu oynadıklarını görebilir misiniz? Herhangibiriniz bunu gördü mü? Birlikte çalışmak için zorlanmak. Uzlaşmaya varmak için zorlanmak. Birlik olmak için, ayrı olmamak için zorlanmak. Bunu siyasette gördüğünüz zaman, gerçek olduğunu bileceksiniz.

Size anlattığımız budur. Bunu arayın. Eski enerji yavaşça terk ediyor, ama eski enerjinin gitmiş olduğu bir gün gelecek. Bu bir nesil sürebilir! Bazılarınız, "O zaman burada olmayacağım" diyebilir.

Size diyorum ki, "Oh, evet burada olacaksınız!" Çünkü finali kaçırmayacaksınız! Yuvarın enerjisi veya herhangi melek enerjisi sizi geride tutamayacak. Geri geleceksiniz ve spiritüel tarihinizde herhangi bir şeyden daha hızlı olan bir geri dönüş zamanı olacak, çünkü tarih önemli değildir, spiritüel tarih bile. Gidip hızla ayrılacaksınız. Her zaman Dünya'ya geri döndün, yaşlı ruh. Bu nedenle sizi böyle seviyoruz.

Gezegende yaptıkların için şimdi ayaklarını yıkamak istiyorum, yaşlı ruh. Birilerini sevmeye, onları kuantum şekilde görme, onları tek olarak değil birçok olarak görme fırsatını al. Tüm İnsanlara onların soyağacının ışığında bak. Onları kendin gibi önemli olarak gör. Onlarla birleş. Görüyorsunuz, bu gezegende gerçekleşmekte olan bir değişim var ve siz bunu temsil ediyorsunuz.

"Ve öyledir" sözcüklerini söylediğim zaman, enerjiyi taşıyın. Kendi hızınızda ayrılın. Eğer isterseniz bir süre oturun, sonra sessizce ayrılın. Bir daha gelinceye kadar burası kutsal bir yer olarak kalsın. Alkış yok, gürültü yok, sadece birlik, sadece birbirinize karşı sevgi, sadece gezegenin önünde olan şey hakkında kuantum düşünce, sevgililer.

Şimdi önünüzdeki bulmacalar hakkında farklı hissediyor musunuz? Böyle olmasını umuyorum. Çözümlenebilir, her biri.

Ve öyledir.

KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Sorumlusu ve Okur/Abone İlişkileri:

Kazım Erdemoğlu’na [0542 676 83 47 - fax: (0212) 872 74 01]
abone adresinizi bildirmenizi rica ederiz.

En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

Posta Kodu: .....

İlçe: .....

İl: .....

Tel: .....

Abone ücreti: Yurt içi (60 TL) .....

Yurt dışı (70 TL) .....

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com